ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST x+s ISOS POST
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τοκ Γραφείο ΑΘΗΝΑΣ 18
Αριθμός Άδειας 01
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-0013

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2016
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄
ΤΕΥΧΟΣ 34

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ - ΧΑΝΙΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατά τόν Ἑσπερινόν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Βουκόλου Σμύρνης 3

Ἀνακοινωθέν Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης 8

Ἀντιμήνσια καί Εἰλητά τῆς Κρήτης 10

Ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατά τήν ἔναρξιν τοῦ Β΄ Ἁγιολογικοῦ Συνεδρίου 14

Ἡ ἀγάπη σείει τήν γῆ 18

Στόν Παπαγιώργη Χιωτάκη ἀπό τά Σφακιά 20

Διαταραχές στήν πρόσληψη τροφῆς: Ἀνορεξία καί Βουλιμία 21

Περί τῶν Ψυχῶν 26

Αἱρέσεις καί Νέα Ἐποχή. Ἔκτακτο ἀφιέρωμα στό ἀναθεωρημένο Πρόγραμμα Σπουδῶν 2014 γιά μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Μέρος Β΄ 30

Ἀναζήτηση τῆς Ἀλήθειας 35

Δράσεις καί Γεγονότα 38

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ PIXEL ART

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ - ΤΕΥΧΟΣ 34, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2016

Ἰδιοκτήτης: Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου.

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου, κ.κ. Δαμασκηνός.

Ἐπιμέλεια Ὕλης - Ὑπεύθυνοι περιοδικοῦ: Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, κ. Εὐστράτιος Χατζηδάκης-Θεολόγος, κα Στέλλα Περάκη, Φιλόλογος.

Φιλολογική Ἐπιμέλεια: κα Στέλλα Περάκη, Φιλόλογος.

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Βιβλιοπωλεῖο Ι.Μ.Κ.Α. Τηλ. 28210 27819

Συνδρομή: Προαιρετική.

Ἠλεκτρονική σελιδοποίηση - Ἐκτύπωση: ΣΑΪΤΗΣ Τηλ.: 210-34.76.090

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ
(5 Φεβρουαρίου 2016)

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοὶ ἀρχιερεῖς,

Φίλτατε κ. Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἐντιμότατοι καὶ ἀγαπητοὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν,

Εὐλογημένοι προσκυνηταὶ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς ἀλησμονήτου Ἰωνικῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μέχρι πρὸ 94 ἐτῶν «εἰρήνη καὶ δόξα καὶ ζωὴ καὶ κοινὸς βίος τῶν κατοίκων της ἐβασίλευσεν ἀνέσπερα», ὅπως γράφει καὶ ὁ Σμυρνιὸς ποιητής μας Γιῶργος Σεφέρης, τὸν δὲ Σεφέρην συμπληρώνει ἡ ποιητικὴ μοῦσα τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ εἰς τὸ ποίημά του «Ἀνατολή»:

«Πέρα ὡς πέρα στὴ γῆ τῆς Ἰωνίας
δοξαστικὸ ἀχολόγησε τροπάρι!
...
Καὶ ὦ Σμύρνη πάντα ἐσὺ μαργαριτάρι
στὰ μαλλιὰ τῆς νεράϊδας Μικρασίας!»

Μὲ τοὺς στίχους αὐτοὺς οἱ γνωστοὶ ποιηταί μας Σεφέρης καὶ Παλαμᾶς ἐκφράζουν τὰ συναισθήματα ποὺ διακατέχουν καὶ ἡμᾶς σήμερα, εὑρισκομένους εἰς τὴν Σμύρνην, ὅσους ἤλθαμε νὰ προσευχηθοῦμε εἰς τὸν μόνον δι-

ασῳζόμενον Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βουκόλου. Ἤλθαμε διὰ νὰ τιμήσουμε τὸ **στολίδι** αὐτὸ τῆς Ἰωνίας· διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦμε τοὺς **προγόνους** μας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ αἰῶνας ἔζησαν ἐδῶ εἰρηνικῶς· διὰ νὰ λατρεύσουμε τοὺς Ἁγίους τοὺς ὁποίους ἀνέδειξεν αὐτὸς ὁ τόπος ἁγιότητος καὶ εὐσεβείας καὶ πίστεως· καὶ διὰ νὰ **μαρτυρήσουμε τὴν** μακραίωνα ὑπερπολύτιμον πνευματικὴν καὶ πολιτισμικὴν κληρονομίαν τοῦ Γένους μας εἰς τοὺς ἀλησμονήτους τούτους χώρους τῆς καθ᾽ ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

«Ἡ πόλη ποὺ κάηκε
ξαναγεννήθηκε στὴν ἄλλη ὄχθη…
Ἕνα μὲ τὸ κορμί μας,
κυλάει μὲς στὸ αἷμα μας».
(Κ.Χ. Μύρης (Κ. Γεωργουσόπουλος), «*Η στάχτη που ταξίδευε*», 1992).

Ἀληθῶς, σήμερα βιώνουμε μίαν Ὀρθόδοξον **πνευματικὴν ἀναγέννησιν** τῆς Σμύρνης, ἡ ὁποία, ἄλλωστε, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ζῇ εἰς τὴν καρδιά μας· τὴν **καρδιὰ τοῦ Γένους μας·** οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ εἶναι ἀντικείμενον καὶ ὑποκείμενον τῶν στεναγμῶν καὶ τῶν πόθων τοῦ πολυπαθοῦς Γένους μας. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παύσῃ νὰ ζῇ, διότι ὅσοι ἔζησαν εἰς τὴν Σμύρνην καὶ αἱ ἱστορικαὶ περιπέτειαι τοὺς ἀνάγκασαν νὰ ἐκπατρισθοῦν, μὲ τὸν πλέον δραματικὸν καὶ ὀδυνηρὸν τρόπον, συνεχῶς ἔκτοτε **θρηνοῦν**, ὡς ἄλλοι Ἰσραηλῖται ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, τὴν χαμένην των Ἱερουσαλήμ, καὶ μονολογοῦν μὲ τὸν ψαλμῳδό «κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ, ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου» (Ψαλμ. 136, 6).

Τί καὶ ἂν σήμερον οἱ βιαίως ἐκπατρισθέντες πατέρες μας δὲν εὑρίσκονται ἀνάμεσά μας; Εἶναι μαζί μας, «ἀοράτως συνόντες», μαζὶ μὲτοὺς ἀπογόνους των, τὰ τέκνα καὶ τὰ ἔκγονά των, αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐγαλουχήθησαν μὲ τὸ **κάλλος** τῆς Σμύρνης, μέσα εἰς τὴν **γλυκεῖαν ἰωνικὴν ἀτμόσφαιραν**, μὲ τὴν **χαμένη θαλπωρή** της, μὲ τὰ **τραγούδια** καὶ τοὺς παθιασμένους **ἀμανέδες** της, μὲ τὴν **ἀρχοντιὰ** τῶν κατοίκων της, μὲ τὴν **παιχνιδιάρικη θαλάσσά** της, μὲ τὰς τόσας διηγήσεις καὶ ἀφηγήσεις διὰ τὴν ἀγαπημένην Σμύρνην.

Εἶναι, λοιπόν, ἡ στιγμὴ καὶ ἡ ὥρα τῆς **ἐπιστροφῆς** μας εἰς τὸ πανάρχαιο τοῦτο **λίκνον** τοῦ πολιτισμοῦ, τὸ χιλιοτραγουδισμένο, ἀλλὰ καὶ ποτισμένο μὲ τὸ αἷμα τόσων μαρτύρων.

Τὸ αἷμα τῶν χιλιάδων ἀπὸ αἰώνων μαρτύρων, ἀπὸ τὸν Ἅγιον Πολύκαρπον μὲχρι τῶν μαρτύρων τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, γίνεται **εὐωδία πνευματική**, ποὺ ξεχύνεται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Σμύρνης, καὶ μᾶς καλεῖ εἰς ἀνάμνησιν τῆς θυσίας, ἑκουσίας ἢ ἀκουσίας, τῶν ἀθώων θυμάτων, τὰ ὁποῖα προσεφέρθησαν εἰς τὸν Θεὸν εἴτε ὡς θυμίαμα εὔοσμον, εἴτε ὡς ἱλασμὸς ἀπὸ κάθε ρύπον καὶ ἀνθρωπίνην βιοτικὴν κακίαν.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν, λοιπόν, εἶναι μαζί μας, ἐδῶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βουκόλου, «οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν

τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου» (Ἀποκ. Ἰωάν. ζ΄, 14). Εἶναι μαζί μας ὁ προστάτης τῆς πόλεως Ἅγιος Βουκόλος, ὁ ὁποῖος διηκόνησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν λαόν της μὲ εὐσυνειδησίαν, μὲ θερμότητα καὶ μὲ αὐταπάρνησιν κατὰ τὰ μαρτυρικὰ ἐκεῖνα χρόνια, καὶ ὑπῆρξε διὰ τὸ ποίμνιόν του πατὴρ καὶ ποιμήν, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θύσας ὑπὲρ τῶν προβάτων. Πρὸς δὲ τοὺς ἀλλοθρήσκους κατοίκους τῆς περιοχῆς, καὶ τῆς ἐποχῆς του ὁ Ἅγιος Βουκόλος, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ συναξαριστής του, συμπεριεφέρετο μὲ ἀνοχήν, σύνεσιν καὶ διάκρισιν, προσέχων νὰ μὴ τοὺς ἐρεθίζῃ, ἀλλὰ μὲ τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἀγάπην του νὰ τοὺς ἑλκύῃ εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐκληροδότησεν εἰς τὴν πόλιν του, εἰς τὴν Σμύρνην,ὡς ἄξιον διάδοχόν του τὸν Ἱερομάρτυρα Πολύκαρπον, διὰ νὰ καρποφορήσῃ ἔκτοτε ἡ τοπικὴ αὐτὴ Ἐκκλησία ἀναριθμήτους καλοὺς καρποὺς πνευματικούς, τὰς ψυχὰς τῶν σεσωσμένων.

Ἡ μεγάλη δύναμις τῆς Ὀρθοδοξίας μας, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, εἶναι ὅτι καταφέρνει νὰ νικᾷ τὴν ὀδύνην, ὥστε νὰ μὴ ἀποτελῇ πλέον αὕτη κακόν· ἀντιθέτως, ἡ ὀδύνη νὰ ἀποτελῇ **ἀγαθὸν** καὶ **ἐπίσκεψιν Θεοῦ**. Ἔτσι καὶ αἱ ὀδύναι, ἀπὸ τὰς ὁποίας διῆλθον οἱ χριστιανοὶ αὐτῆς τῆς πόλεως διὰ μέσου τῶν αἰώνων, παρ᾽ ὅτι ἀνθρωπίνως φαίνονται πράγματα φοβερὰ καὶ φρικτά, εἰς τὴν πραγματικότητα ἔγιναν **ὀχήματα καὶ σχήματα** δημιουργίας μέσα ἀπὸ τὸν ὄλεθρον καὶ τὰ ἀποκαΐδια.

Ὁ πόνος, ἄλλωστε, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, εἶναι ζυμωμένος μὲ τὸ Ρωμαίηκο Γένος μας. Ὡς Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὡς Ὀρθόδοξον Γένος, δὲν φοβούμεθα τὸν πόνον, δὲν μᾶς τρομάζει ὁ θάνατος, δὲν μᾶς δυσκολεύει ἡ ἀπουσία τῶν πραγμάτων ἢ τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπάρχουμε, πιστεύοντες καὶ ἐλπίζοντες μόνον εἰς τὸν κυβερνῶντα τὰ πάντα Κύριον.

Μπορεῖ οἱ παλαιοὶ Σμυρναῖοι νὰ ἔχουν φύγει σχεδὸν ὅλοι ἀπὸ τὴν ζωήν:
«Ὅλοι οἱ ἀγαπημένοι
φωτογραφίες μείνανε
στὸν τοῖχο ἀναρτημένοι

Ἔσβησε ἡ ἀνάσα τους,
τὸ γέλιο, ἡ μιλιά,...

Ὅλα γίναν ἀνάμνηση
μέσα στὴν μοναξιά.
Ἀπίστευτο! Πῶς ἔφυγε
ὁλόκληρη γενιά;»
(Ι. Μονὴ Παναγίας Βαρνάκοβας, *Παρηγοριὰ τῆς Θεϊκῆς ἀγάπης*, Δωρίδα 2012, ποίημα «Ἀπουσία», σελ. 31).

Δὲν μᾶς πιάνει ὅμως οὔτε ἀπελπισία, οὔτε ἀπόγνωσις, μόνον ἴσως κάποιο ἀνθρώπινο «**μυρήκασμα**» λύπης ὅταν πεθαίνῃ κάποιος προσφιλής μας, καὶ τὸν καλύπτῃ σὺν τῷ χρόνῳ ὁ πέπλος τῆς ἀπουσίας. Διότι, οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ προσδοκῶμεν Ἀνάστασιν νεκρῶν, «ἀγάπης τὸ ἀντάμωμα», εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὅλα τὰ ὄνειρα, ὅλοι οἱ στόχοι τοὺς ὁποίους ἔχουμε εἰς τὸ σύντομο πέρασμα ἀπὸ αὐτὸν τὸν φθαρτὸν

κόσμον, σβύνουν δι᾽ ἡμᾶς μὲ τὸν θάνατον καὶ μένει μόνον ἡ «καλὴ καρδιά»· μένει μόνον ἡ «δικαιοσύνη» καὶ «τὰ ἔργα», τὰ ὁποῖα «ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ» θὰ ἀποδώσῃ «ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν» καὶ εἰς τοὺς θύτας καὶ εἰς τὰ θύματα.

Μόνον ὁ ὑπερκόσμιος στόχος, ὁ εὐλογημένος πόθος τῆς **αἰωνιότητος,** ὅπως τῶν Ἁγίων τῆς Ἰωνίας, μὲ προεξάρχοντα τὸν Ἅγιον Βουκόλον, ἔχει προέκτασιν εἰς τὴν αἰωνιότητα, ὅπου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ μᾶς περιμένουν οἱ ἀγαπημένοι νεκροί μας, οἱ ἀγαπημένοι μάρτυρες, οἱ ἰδικοί μας ἄνθρωποι, καὶ αὐτοὶ ποὺ ἐγνωρίσαμε εἰς τὸν ἐπίγειον βίον μας, καὶ ὅσοι δὲν ἐγνωρίσαμε.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς,ἡ παλαιὰ Σμύρνη δὲν ἔχει καῆ. Δὲν ἔχει παύσει νὰ ὑπάρχῃ. Ὑπάρχει εἰς τὸ φῶς ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὰ ἐπέκεινα, ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἀπὸ τὸ φῶς τὸ ὁποῖον ἀμυδρὰ σήμερα δείχνει νὰ ἐπανέρχεται, κατὰ τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ φωτίζῃ καὶ τὶς ἑπτὰ Ἐκκλησίες τῆς Ἀποκαλύψεως, μὴ παῦον ἐσχατολογικῶς νὰ φωτίζῃ καὶ τὶς ψυχές μας διὰ νὰ κατανοοῦν «μυστήρια Θεοῦ», τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀντιληπτὰ μὲ τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλμούς μας.

Αὐτὴ ἡ Σμύρνη μᾶς ἀναμένει ἐκεῖ ὅπου ὅλα θὰ ἀποκατασταθοῦν ἀπὸ τὴν δικαίαν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, ὅλοι οἱ ἀδικημένοι θὰ δικαιωθοῦν, «ἔγιναν πιστοὶ ἄχρι θανάτου» καὶ ὅλοι οἱ ἀθῶοι μάρτυρες θὰ δοξασθοῦν, ὅλοι ὅσοι ἐδιώχθησαν διὰ τὴν πίστιν των, καὶ θὰ λάμψουν ὡς ὁ Ἥλιος.

Προσδοκῶντες, λοιπόν, τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Χάριτος καὶ εἰς τὴν Σμύρνην καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰωνίαν, προσδοκῶντες «καινοὺς οὐρανοὺς καὶ γῆν καινήν», εὐχαριστοῦμεν ὅλους σας, οἱ ὁποῖοι ἤλθετε ἀπόψε συμπροσκυνηταὶ τοῦ ἡλιοβασιλέματος, καὶ τῆς μαρτυρίας τὴν ὁποίαν, μὲ ἡγουμένην τὴν ἡμετέραν Μετριότητα, ὅλοι μας δίδουμε διὰ νὰ κρατῆται ἡ Ὀρθόδοξος χριστιανικὴ Σμύρνη ζωντανή.

Εὐχόμεθα εἰς ὅλους τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων τῆς Σμύρνης καὶ κατακλείουμε τὸν λόγον μὲ τό «Αἰωνία ἡ μνήμη» διὰ τὰς ψυχὰς τῶν προαναπαυσαμένων Σμυρναίων μας, καὶ μὲ τό «Κύριε ἐλέησον» διὰ τὰς θλιβομένας εἰσέτι καὶ βοηθείας Θεοῦ δεομένας ψυχὰς τῶν ἀπογόνων τῆς πονεμένης Ρωμηοσύνης τῆς Ἰωνίας.

Τμῆμα Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς

Ἀντανίου Γιάνναρη 2
(Πολιτιστικό Κέντρο)

τηλ: 28210 41034

Διευθύνεται ἀπό Διοικητικό Συμβούλιο

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Θ Ε Ν

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, συνῆλθε σήμερα 3 Φεβρουαρίου 2016 στό Ἡράκλειο σέ ἔκτακτη Συνεδρία καί ἐνημερώθηκε διά Σεπτῶν Πατριαρχικῶν Γραμμάτων τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καί τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, γιά τήν Ἀπόφαση νά συγκληθεῖ ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μετά ἀπό τόσους αἰῶνες, στήν Κρήτη, ἀπό 18 ἕως 27 Ἰουνίου 2016, ὅπως ἀποφασίσθηκε στό Σαμπεζύ τῆς Ἑλβετίας, ἀπότή Σύναξη τῶν Προκαθημένων τῶν Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, μέ ἀφορμή τήν τιμητική αὐτή Ἀπόφαση γιά τή σύγκληση στήν Κρήτη, *«τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος ἐν τοῖς Ὀρθοδόξοις Ἐκκλησιαστικοῖς χρονικοῖς τῆς τελευταίας χιλιετίας»*, κατά τούς λόγους τοῦ Παναγιωτάτου, τό ὁποῖο θά ἀποτελέσει ἐκκλησιαστικό σταθμό γιά τήν Ὀρθόδοξη Οἰκουμένη καί τόν κόσμο ὁλόκληρο, ἐκφράζει βαθύτατες καί εὐγνώμονες εὐχαριστίες πρός τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, γιά τήν τιμή καί τήν ἐμπιστοσύνη πρός τήν ἀφοσιωμένη θυγατέρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τήν Ἡμιαυτόνομη Ἐκκλησία τῆς Κρήτης.

Οἱ ἐργασίες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, θά πραγματοποιηθοῦν στούς φιλόξενους χώρους τῆς Ὀρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, στό Κολυμπάρι Κισάμου καί θά πλαισιωθοῦν ἀπό Ἱερές Ἀκολουθίες, μέ ἀποκορύφωμα τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς, κατά τήν ὁποία θά τελεσθεῖ συλλείτουργο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου καί τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίου Μηνᾶ Ἡρακλείου.

Τέλος, ἡ Ἱερά Σύνοδος προσκαλεῖ μέ ἰδιαίτερη χαρά, τόν Ἱερό Κλῆρο, τίς Μοναχικές Ἀδελφότητες, τίς Ἀρχές καί τόν εὐσεβῆ καί πιστό Λαό τῆς Μεγαλονήσου νά συμμετάσχουν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες, οἱ ὁποῖες θά ἀνακοινωθοῦν ἐγκαίρως καί λεπτομερῶς μελλοντικά καί θά πλαισιώσουν τίς ἐργασίες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Παραδίδονται δωρεάν μαθήματα βυζαντινῆς Μουσικῆς, πενταετοῦς φοιτήσεως καὶ δίδονται πτυχία ἀναγνωρισμένα ἀπό τό κράτος.

Διευθυντής
Κωνσταντῖνος Στεφανάκης
τηλ: 28210 27823
Ἀντωνίου Γιάνναρη 2, Χανιά

Ἀντιμήνσια καί Εἰλητά Τῆς Κρήτης

Χανιά ΒΕ΄

Κεφάλαιον Δ΄

Ἔντυπα εἰλητά καί ἀντιμήνσια

Διπλωματική ἐργασία
τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας
κ.κ. Δαμασκηνοῦ
ΙΔ΄ μέρος

Ὑπάρχει στόν ἄνθρωπο μιά εἰκονιστική λειτουργία, ταυτόσημη μέ τή βαθύτερη βιολογική ὑπαρξή του, πού ἀναζητᾶ νά βρεῖ τή βεβαιότητα τοῦ φυσικοῦ καί νοητικοῦ προσανατολισμοῦ του. Χωρίς τή δημιουργία μιᾶς ἀπεριόριστης σειρᾶς εἰκόνων θά ἦταν ἀδύνατο στό ἀνθρώπινο πνεῦμα νά ἀντιληφθεῖ τό μυστήριο τῆς ζωῆς του. Ἔτσι, ἡ ζωή ἐμφανίζεται ὡς μία ἀδιάκοπη ἀλληλουχία εἰκόνων, πού προσδιορίζουν τίς ἀποκαλύψεις τοῦ πνεύματος, τίς νοητικές ἀντιλήψεις, τίς προσδοκίες, ἀκόμη καί τόν τρόπο τῆς ὑπάρξεώς του. Παρατηρώντας τίς παραστάσεις κάποιου **Ἀντιμηνσίου** ἤ **Εἰλητοῦ** ἔξω ἀπό τή θεία λατρεία, ὅσο κι ἄν προσπαθεῖ κάποιος νά κατανοήσει καί νά βιώσει τά περιγραφόμενα γεγονότα τοῦ θείου δράματος, εἶναι ἀδύνατο νά νιώσει τό μεγαλεῖο καί τή χαρμολύπη πού προσφέρεται ἀπ᾽ αὐτά. Κατά συνέπεια διαπιστώνεται ὅτι τά ἱερά ἄμφια καί ἰδιαίτερα τό **Εἰλητό** καί τό **Ἀντιμήνσιο** εἶναι πολύ σημαντικά στή θεία Λατρεία. Ἔτσι, ἡ τέχνη τους δέ διακοσμεῖ ἀλλά λειτουργεῖ μέσα στήν πολυφωνία τοῦ Εὐχαριστιακοῦ γεγονότος. Πολύ σοφᾶ λοιπόν ὁ Μέγας Βασίλειος παραθέτει: *«ἅ γάρ ὁ λόγος τῆς ἱστορίας διά τῆς ἀκοῆς παρίστησι, ταῦτα γραφικῇ σιωπώσᾳ διά μιμήσεως δείκνυσι»*.[1]

4.1 Εἰλητά καί ἀντιμήνσια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

4.2 Ἀπό τήν ἐκπόνηση τῆς ἐργασίας αὐτῆς συνάγεται ὅτι τό ἔντυπον **Ἀντιμήν-**

1. βλ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, Ὁμιλία ιθ΄, εἰς τούς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας, PG 31, 507 Α.

σιο ἤ Εἰλητό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου στή μέχρι σήμερα ἐξέλιξή του, ἔχει πάρα πολλές ὁμοιότητες. Βεβαίως ἡ θέση αὐτή εἶναι καί ἀναμενόμενη καί λογική παρά τίς μικροδιαφορές πού ὑπάρχουν. Μόνο τελευταίως ἐπί πατριαρχείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυροῦ Δημητρίου (1972-1992) παρατηρεῖται μία παρέκκλησι. Ἀπό τά δέκα **Εἰλητά** πού ἐντοπίσαμε μόνο τρία τείνουν πρός μία νέαν μορφή παραστάσεων.

4.1.1. Εἰλητό Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καί Ἀρκασίας κ.κ. Κυρίλλου. Εἰκ. 20.

Εἰλητό κτῆμα τῆς συλλογῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ.κ. Κυρίλλου, τοῦ ΙΘ` αἰῶνος, διαστάσεων 0,66 ἐπί 0,52.

Ἀναγεννησιακῆς τέχνης, περιλαμβάνει ὡς κεντρικό θέμα τόν Ἐπιτάφιο Θρῆνο, ἐπάνω στόν ὁποῖον ἵσταται ὁ τίμιος Σταυρός καί ἐπί τοῦ ὁποίου στηρίζονται ἡ λόγχη καί ὁ σπόγγος ἐπί καλάμου. Ἐπί μέρους θέματα παρουσιάζονται:

Οἱ τέσσερις Εὐαγγελιστές στή σειρά, Ἰωάννης, Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς, ἡ Ἁγία Τριάδα ἐπί νεφελῶν στό ἀνατολικό μέρος τῆς ὀθόνης, ὁ ἥλιος καί ἡ σελήνη,

ἀγγελικές Δυνάμεις σέ δύο τάγματα ἐπί νεφελῶν. Κάτω ἀπό τήν εἰκόνα τοῦ Ἐπιταφίου ὁ Μυστικός Δεῖπνος, δεξιά καί ἀριστερά τούτου ἡ στήλη, ὁ ἀλέκτωρ, οἱ μάστιγες, ἡ χείρ τοῦ παραδιδόντος, τά ἀργύρια, ὁ νιπτήρ, ἡ μάχαιρα, τό λέντιο. Δεξιά καί ἀριστερά τοῦ Ἐπιταφίου ἡ Σταύρωση καί ἡ Ἀνάσταση.

Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι οἱ Εὐαγγελιστές κάθονται ἐπί θρόνων. Ὁ δημιουργός τοῦ ἀμφίου προφανῶς εἶναι ἐπηρεασμένος ἀπό τή πρωτόθρονη θέση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπίσης οἱ γραπτές πληροφορίες εἶναι πολύ σύντομες.

Τό ὅλο θέμα περικλείεται ἐντός πλαισίου, τό ὁποῖο στίς παρυφές ἀναγράφει σέ βυζαντινή κεφαλαιογράμματη σημειογραφία: «*ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ*». Ἄνωθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Ἐπιταφίου ἀναφέρει μία φράση ἀπό τά ἐγκώμια «*Ἄνω σε ἐν θρόνῳ*»[2] ἐνῶ στό περίγραμμα τῆς δυτικῆς παρρυφῆς τῆς ὀθόνης, «*ΑΠΟ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ ΕΝ ΕΤΕΙ ΑΩΜΕ᾽ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟ*».

Τό ἄμφιο δέν ἀναφέρει καθιέρωση καί καθιερώσαντα Ἐπίσκοπο. Σαφῶς ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπό τό τυπογραφεῖον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀλλά δέ μᾶς πληροφορεῖ γιά τό δημιουργό.

Πανομοιότυπα συναντήσαμε:

1. Εἰλητό εὑρισκόμενο στήν Πατριαρχική καί Σταυροπηγιακή Ἱερά Μονή Κυρίας Γωνιᾶς, στό Κολυμπάρι Κισσάμου, τοῦ Νομοῦ Χανίων, καθιερωθέν ἀπό τόν Ἐπίσκοπο Κισσάμου καί Σελίνου Μισαήλ (1869-1880) τήν 27ην Αὐγούστου αωξθ᾽ (1869). Τοῦτο ἔχει ἐκδοθεῖ τό ΑΩΞΗ᾽ (1868) κατά μήνα Μάρτιο καί ἀναγράφει τό ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ ΣΤ᾽ (1860-1863 καί 1873-1878). Σαφῶς εἶναι νεώτερη ἔκδοση καί δέν ἔχει χρησιμοποιηθεῖ, γι᾽ αὐτό εἶναι καί σέ ἀρίστη κατάσταση.

2. Εἰλητό στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Καλυβιανῆς, τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου, «*καθιερωθέν ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης κ. Μελετίου (1869-1874) ΑΩΞΘ᾽ ἀπριλίου 13*», (1869 Ἀπριλίου 13).

3. Εἰλητό στήν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χρυσοσκαλιτίσσης, Κισσάμου, τοῦ Νομοῦ Χανίων. Καθιέρωση δέν ἀναφέρει, ἀναφέρει ὅμως, τόπο καί ἡμερομηνία ἐκδόσεως: «*Ἀπό τῶν Πατριαρχείων ἐν ἔτει ΑΩϞΗ᾽ (1898) κατά μήνα Σεπτέμβριον*».

2. βλ. ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ, Κανόνα ὄρθρου Μ. Σαββάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ. σ. 444.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΥΔΩΝΙΑΣ & ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ
ΤΗΛ. 28210 27807, 28210 27823

Βοήθησε κι ἐσύ στό καθημερινό συσσίτιο πού προσφέρει ἡ Μητρόπολή μας

1. Μπορεῖς νά ἀναλάβεις ἕνα γεῦμα « ὑπέρ ὑγείας ἤ ὑπέρ ἀναπαύσεως » προσφιλῶν σου προσώπων, φέρνοντας τά ὑλικά πού χρειάζονται για τό συσσίτιο μιᾶς μέρας.

2. Μπορεῖς νά προσφέρεις τά χρήματα πού κοστίζει ἕνα γεῦμα, παίρνοντας ἀπόδειξη καί ἐμεῖς θά ἀναλάβουμε ἀπό ἀποθῆκες τροφίμων, ὅ,τι χρειάζεται για τό γεῦμα.

INKA SUPER MARKETS
Κεντρικός Χορηγός Συσσιτίου
cyta
Δίπλα σε όσους έχουν ανάγκη.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΟΥ Β΄ ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

(Σμύρνη, 7 Φεβρουαρίου 2016)

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Ἐντιμότατε κύριε Γενικὲ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα,
Ἐλλογιμώτατοι σύνεδροι,
Ἐντιμότατε Πρόεδρε τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σμύρνης,
Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν».

Ἑπτὰ πόλεις, ἑπτὰ Ἐκκλησίαι ἀποτελοῦν τὸν πολύτιμον πνευματικὸν πολυέλαιον τῆς Ἰωνίας, τὸν ἀκτινοβολοῦντα τὸ φῶς τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως καὶ εἰς τὴν εὐρυτέραν Μικρὰν Ἀσίαν, ἀπὸ τῆς Μυσίας καὶ Βιθυνίας ἕως τῆς Φρυγίας, τῆς Λυκίας, τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Παμφυλίας.

Δὲν εἶναι ἀσφαλῶς τυχαία ἡ ἐπιλογὴ αὐτῶν τῶν πόλεων ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι ἄνευ αἰτίας ἡ πνευματικὴ πρόοδος τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν. Ἡ Μικρὰ Ἀσία ἀπετέλει ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων τὸν κατ᾽ ἐξοχὴν ζωτικὸν χῶρον, μετὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Συρίαν, πρὸς διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Ὡς περιοχὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκυριάρχει ἀπὸ ἀρκετοὺς αἰῶνας τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ ὡμιλεῖτο ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ Μικρὰ Ἀσία ἦτο διὰ τὸν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας καταγόμενον ἀπόστολον Παῦλον τὸ ἰδανικὸν γεώργιον διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ θρησκευτικὸς συγκρητισμός, ὁ ὁποῖος ἐπεκράτει κατὰ τοὺς ἑλληνιστικοὺς καὶ ρωμαϊκοὺς χρόνους εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, διευκόλυνε τὴν διάδοσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καθὼς οἱ ἄνθρωποι, μὴ διαθέτοντες ἓν σταθερὸν καὶ συγκεκριμένον θρησκευτικὸν σύστημα, ἀλλ᾽ οἰκειοποιούμενοι εὐκόλως θεότητας ἄλλων θρησκειῶν, ἦσαν κατ᾽ ἀρχὴν τουλάχιστον περισσότερον δεκτικοὶ εἰς τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰς τὴν κηρυττομένην νέαν πίστιν εἰς τὸν Χριστόν, ἀπὸ ὅ,τι συνέβαινε μὲ τοὺς Ἰουδαίους. Οὗτοι θεωροῦντες ὅτι ὑπερέχουν τῶν ἄλλων ὡς πιστεύοντες εἰς τὸν ἀληθῆ Θεὸν ἀντιμετώπιζον πλειστάκις τοὺς χριστιανοὺς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐχθρικῶς, εἰς οὐκ ὀλίγας δὲ περιπτώσεις ἦσαν ἡ ἀφορμὴ τοῦ διωγμοῦ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν χριστιανῶν.

Τοιουτοτρόπως, ἡ Μικρὰ Ἀσία ἀπεδείχθη γεώργιον ἀγαθὸν καὶ ἔδαφος πῖον διὰ τὴν διάδοσιν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ἡ γεώργησίς του καὶ ἡ ἐπιμελὴς σπορὰ τοῦ Θείου Λόγου, κατ᾽ ἀρχὴν ὑπὸ τῶν ἀποστόλων Παύλου καὶ

Βαρνάβα, ἔδωκεν ἐνωρὶς τοὺς καρποὺς αὐτῆς διὰ τῆς ἀναδείξεως τῶν πρώτων συνεργατῶν τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου, ὡς εἶναι ὁ μαθητὴς τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ μετέπειτα ἐπίσκοπος Ἐφέσου Τιμόθεος, ἐκ Λύστρων, καὶ ἡ ἁγία πρωτομάρτυς καὶ ἰσαπόστολος Θέκλα, ἐξ Ἰκονίου.

Ἡ ἰδιαιτέρα μέριμνα τοῦ ἀποστόλου Παύλου διὰ τὰς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἐκεῖ πρεσβυτέρους καὶ πιστοὺς ἐκφράζεται τόσον διὰ τῶν ἐπανειλημμένων ἐπισκέψεών του, ὅσον καὶ διὰ τῶν ἐπιστολῶν του πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ χριστιανούς, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου τὸ πατρικὸν αὐτοῦ ἐνδιαφέρον ἀποτυποῦται καὶ εἰς τὴν διήγησιν τοῦ συνεκδήμου αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ἡ ἐγκατάστασις καὶ παραμονὴ τοῦ ἠγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου εἰς τὴν Ἔφεσον μετὰ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ ἀποστόλου Παύλου, εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς πόλεως εὑρίσκεται ὁ ἀπόστολος Τιμόθεος, ἀποδεικνύει τὴν ὕπαρξιν ἀνθούσης ἤδη χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία καὶ ἀσφαλῶς ηὐξήθη διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος συμφώνως πρὸς τὸν βίον αὐτοῦ ἐκήρυξε τὸν Χριστὸν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἀπὸ τὴν ἐξορίαν ἐπὶ αὐτοκράτορος Δομετιανοῦ εἰς τὴν Πάτμον ἐπέστρεψεν εἰς Ἔφεσον καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

Μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας δὲν συνδέονται ὅμως μόνον οἱ ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Ἰωάννης, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῶν,εἰς τοὺς ὁποίους συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ πρότριτα ἑορτασθεὶς ἐπίσκοπος Σμύρνης ἅγιος Βουκόλος. Παρότι αἱ μαρτυρίαι δὲν εἶναι πολλαὶ διὰ τὸν πρῶτον χριστιανικὸν αἰῶνα, γνωρίζομεν καὶ ἑτέρους ἐκ τοῦ κύκλου τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ διηκόνησαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Τὸ Συναξάριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔργον μὲν τοῦ 10ου αἰῶνος, ἀπηχοῦν δὲ τὴν παράδοσιν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, μνημονεύει τὸν Ἀπελλῆν, ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, ὡς ἐπίσκοπον Σμύρνης πρὸ τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, καὶ τὸν ὁμοίως ἐκ τῆς αὐτῆς ὁμάδος προερχόμενον ἀπόστολον Γάϊον ὡς ἐπίσκοπον Ἐφέσου, μετὰ τὸν ἅγιον ἀπόστολον Τιμόθεον. Ἐκ παραλλήλου, ἀναφέρει καὶ τὸν ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων μνημονευόμενον Φίλιππον, τὸν ἐκ Καισαρείας, ὡς διδάξαντα τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὰς Τράλλεις.

Εἰς τὰς ἱερὰς αὐτὰς μορφὰς συναριθμεῖται καὶ ὁ ἅγιος ἀπόστολος καὶ μάρτυς Κοδρᾶτος, ὁ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καταγόμενος καὶ ἀναδειχθεὶς πιθανὸν καὶ ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ἐκδιωχθεὶς ἐκεῖθεν, διότι ἐκήρυττε τὸν Χριστόν, ἦλθεν εἰς τὴν Μαγνησίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, συνεχίσας νὰ διδάσκῃ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, ὑπεραμυνόμενος διὰ τοῦ ἀπολεσθέντος ἀπολογητικοῦ αὐτοῦ συγγράμματος τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Διὰ τῶν προαναφερθέντων, δὲν ἐξαντλεῖται βεβαίως ὁ κατάλογος τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃτὸν Χριστὸν κηρυξάντων καὶ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει ζησά-

ντων καὶ τελειωθέντων, διότι πολλῶν τὰ ὀνόματα μόνον ὁ Κύριος γινώσκει καὶ ἔχει καταγράψει ἐν βίβλῳ ζωῆς. Οὗτοι, γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι, ἔσπειραν τὸν σπόρον τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἐγένοντο οἱ ἴδιοι σπόρος, καὶ διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν, τοὐτέστι τοῦ μαρτυρίου των, ἐλίπαναν τὴν γῆν ταύτην ἡ ὁποία ἀπέδωκε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἀπετέλεσαν τὴν μικρὰν ζύμην ἡ ὁποία ἐζύμωσεν ὅλον τὸ φύραμα (Α΄ Κορ. ε΄, 6) καὶ προσέφεραν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἄρτον διὰ νὰ προσκομίζεται αἰωνίως εἰς τὸ ἐπουράνιον θυσιαστήριον ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας. Ἀπετέλεσαν τὸν ἐκλεκτὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος προσέφερεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸν βότρυν τὸν πέπειρον στάζοντα εὐώδη καὶ γλυκύτατον οἶνον, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας τῶν πιστῶν.

Οὗτοι κεκοπιάκασι καὶ εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθασι (Ἰωάν. δ΄, 38) πλεῖστοι ὅσοι, οἱ ὁποῖοι ἐσυνέχισαν τὸν ἔργον αὐτῶν, ποτίσαντες διὰ τῶν μαρτυρικῶν αὐτῶν αἱμάτων, τῶν δακρύων τῆς μετανοίας των καὶ τῶν τιμίων ἱδρώτων τῶν ποιμαντικῶν καὶ ἀσκητικῶν πόνων, τὴν Μικρασιατικὴν γῆν κατὰ τοὺς ἐπακολουθήσαντας αἰῶνας καὶ ἕως προσφάτως, καὶ περιστοιχίζουν τιμητικῶς τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν ἐν τῇ πίστει, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἀφιερωμένον τὸ παρὸν Β΄ Ἁγιολογικὸν Συνέδριον.

Αἱ ἱεραὶ αὐτῶν μορφαί, ἀναδυόμεναι ἐκ τῶν βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ ἐκ τῶν εἰσηγήσεων τῶν διακεκριμένων ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας θὰ ἔχωμεν τὴν χαρὰν νὰ ἀκούσωμεν (ἀπὸ τῆς αὔριον), εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ συνοδεύουν νοερῶς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διοργανούμενον Συνέδριον ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πρώτου ἐπισκόπου τῆς Σμύρνης ἁγίου Βουκόλου, καὶ θὰ ἐπαναλαμβάνουν καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς Ἀποκαλύψεως πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σμύρνης: «γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀποκ. β΄, 10-11), τὸν ὁποῖον καὶ οἱ τιμώμενοι ἅγιοι ἀπολαμβάνουν ἐν οὐρανοῖς.

Κατακλείοντες τὰς ὀλίγας αὐτὰς σκέψεις ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Β΄ Ἁγιολογικοῦ Συνεδρίου θὰ ἠθέλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὸν ἐμπνευστὴν καὶ διοργανωτὴν αὐτοῦ, τὸν ἱερατικῶς προϊστάμενον τῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Σμύρνης, Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κύριον Κύριλλον Συκῆν, διὰ τὴν ἐξαίρετον ταύτην πρωτοβουλίαν, ἡ ὁποία ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ ἔχῃ μακρὰν συνέχειαν.

Ὑποδεχόμεθα μετὰ πολλῆς χαρᾶς πάντας τοὺς διαπρεπεῖς εἰσηγητάς, τοὺς ἐλθόντας ἐξ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Ρουμανίας καὶ Γερμανίας, καὶ ἐκφράζομεν τὰς ὁλοκαρδίους ἡμῶν εὐχαριστίας. Καλωσορίζομεν ἐπίσης καὶ ἅπαντας τοὺς παρισταμένους ἐκ Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως, (Ἑλλάδος, Βουλγαρίας, Γερμανίας) καὶἀλλαχόθεν, ἐπιδαψιλεύοντες πρὸς ἅπαντας τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν. Εὐχαριστοῦμεν δέ, τέλος, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Σμύρνης διὰ τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν καὶ ἐφέτος τοῦ χώρου τούτου καί, κηρύσσοντες τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας τὸν ἀπὸ Κυρίου φωτισμὸν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν στόχων αὐτοῦ.

Θεοχαρίδειο Ίδρυμα

Κέντρο Κοινωνικῆς Συμπαράστασης Νέων

Ἀρχοντάκη 4 Χανιά
τηλ: 2821028488

ὑπεύθυνη: Ἑλένη Ἀποστολίδου
Νυκτερινή γραμμή SOS: 2821045046

Ἡ ἀγάπη σείει τήν γῆ

«Ἡ ἀγάπη σείει τήν γῆ», ἔγραφε τό 1978 ὁ μακαριστός π. Θεόκλητος Διονυσιάτης, ὁ λόγιος καί σοφός, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἰσχυροῦ σεισμοῦ στήν Θεσσαλονίκη. Τά ἴδια, πιστεύουμε, θά ἔγραφε καί σήμερα, λίγες μόλις ἡμέρες μετά τόν ἰσχυρό σεισμό στά βορειοδυτικά τῆς Κρήτης: «Ἡ ἀγάπη σείει τήν γῆ»!

«Χτύπησε ὁ Ἐγκέλαδος»! Αὐτή ἡ φράση γράφεται καί λέγεται κατά κόρον στήν πατρίδα μας, ὅταν κάποιος σεισμός συνταράσσει τήν γῆ· αὐτή ἡ φράση ἐπαναλαμβάνεται μέχρι φορτικότητος ἀπό κανάλια καί ἐφημερίδες. Ὥστε κύριος τῶν σεισμικῶν φαινομένων εἶναι ὁ μυθικός Ἐγκέλαδος καί ὄχι ὁ τρισυπόστατος Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς; Μήπως ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀδυνατεῖ νά περιλάβει τέτοια φαινόμενα; «Μὴ γένοιτο» νά ἀρθρώσουμε ποτέ τέτοια βλάσφημα «ῥήματα»! Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει διά τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὅτι «οὐδὲν ἀθεεὶ γίνεται»! Ὅ,τι συμβαίνει στόν κόσμο, συμβαίνει εἴτε «κατ᾽ εὐδοκίαν» εἴτε «κατὰ παραχώρησιν» Θεοῦ. Οἱ φυσικοί νόμοι ἀπό τόν Θεό ἔχουν τεθεῖ καί σέ Αὐτόν ὑποτάσσονται. Ὁ Θεός εἶναι «ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν» (Ψαλμ. 103, 32).

Κάθε δύσκολη κατάσταση στόν κόσμο, μή ἐξαιρουμένων τῶν σεισμῶν, παραχωρεῖται ἀπό τόν Θεό μέ τήν προοπτική ἀγαθῆς ἔκβασης, μετανοίας καί σωτηρίας. Πολλές φορές ἡ ἀστάθεια τῆς γῆς ἔφερε εὐστάθεια λογισμῶν καί φρονήματος, ἡ κατεδάφιση κτισμάτων ἔφερε ἀνόρθωση καί ἀνοικοδόμηση πνευματικῶν ἀναστημάτων. Αὐτό οὐδόλως σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εὐδοκεῖ σέ σεισμούς καί παρόμοιες δυσάρεστες καταστάσεις, ὅτι οἱ χριστιανοί ἐπιθυμοῦμε τούς σεισμούς καί παρακαλοῦμε τόν Θεό νά στείλει τέτοιες δοκιμασίες στόν κόσμο. Ἡ Ἐκκλησία εὔχεται μεταξύ ἄλλων καί «ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας» τῶν τέκνων της καί μέ ἀγάπη μητρική μεριμνᾶ γιά κάθε ἀνάγκη καί λεπτομέρεια τῆς ζωῆς τους. «Κατ᾽ εὐδοκίαν» θέλημα τοῦ Θεοῦ καί λειτουργικό αἴτημα τῆς Ἐκκλησίας Του εἶναι ἡ ὁμαλή καί εἰρηνική διαβίωση τοῦ κόσμου.

Ὁ πρόσφατος σεισμός στήν Κρήτη δέν ἔβλαψε ζωές καί δέν προκάλεσε μεγάλες ζημιές. Ἄς δοξάσουμε, λοιπόν, τόν Θεό γιά τήν προστασία Του καί ἄς Τόν παρακαλέσουμε νά μᾶς φυλάξει στό μέλλον ἀπό σεισμούς: Κύριε, «ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς». Ἀμήν.

ΟΤΙ ΜΠΟΡΩ ΠΡΟΣΦΕΡΩ

ΣΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΚΕΜΕΝΟ ΑΔΕΡΦΟ ΜΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ:

ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

495/296057-57

IBAN:GR4001104950000049529605757

Ή

ΓΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΑΝΙΩΝ

176495001

IBAN:GR8506900010000000176495001

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ:
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Ι.Μ.Κ.Α.

Στόν Παπαγιώργη Χιωτάκη ἀπό τά ΣΦΑΚΙΑ

Γράφει ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος **Πρωτ. Γεώργιος Περάκης**

Γέροντα Εὐλόγησον...
Χτυπῶ τσί πόρτες τ' Οὐρανοῦ Ἀγγέλων κι Ἀρχαγγέλων
Ποῦ ψέλνουν τά Χερουβικά, ὅτε σηκώνουν τ' Ἅγια
Ν' ἁπλώσουν τσί φτεροῦγες τους στίς Σφακιανές Μαδάρες
τίς χιονοφεγγόφωτες, κρυσταλοχιονισμένες,
νά ἀναζητήσουν τόν ΠΑΠΑ πού μίλιε σάν προφήτης
καί εἶχε βλέμμα ἀητοῦ καί κάρβουνο στή γλώσσα
καί ἡ καρδιά τοῦ ἤτανε σάν τοῦ μωροῦ κοπέλι.
Καί μέ τσί χτύπους τήν καρδιά στό θρόνο νά τή πάνε
τήν Κυριακή ξημέρωμα στή τράπεζα ἀπάνω,
νά ξετελέψουν λειτουργιά στ' Ἅγια τῶν Ἁγίων
Κι ὕστερα ἀπολείτουργα
Ἀντίδωρο νά δώσει
πάντα μέ τό χαμόγελο.
ὁ Παπαγιώργης Χιώτης

Ὁ Παπαγιώργης ὁ Χιωτάκης ἦταν ὁ παπάς πού τιμοῦσε τό ράσο πού φοροῦσε. Τιμοῦσε τήν ἐκκλησία, τήν πατρίδα, Τά Σφακιά, τήν Κρήτη ὅλη.

Ἦταν ὁ Ἀγωνιστής Παπάς, ἤθελε τήν Εὐτυχία ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐδῶ καί τώρα. Ἀξίωνε ὁ κόσμος νά ἔχει Εἰρήνη καί τόνιζε μέ τήν προφητική του μορφή τίς εὐθύνες πού ἔχουμε ὅλοι γιά τά κακῶς κείμενα. Γιά τήν μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος μέ τά πυρηνικά, γιά τό Ξεπούλημα τῆς γῆς μας στούς Ξένους. Γιά τήν ἐρήμωση τῶν χωριῶν. Γιά τίς Ἀξίες πού ποδοπατοῦνται.

Ἡ Νίκη γιά τόν Παπαγιώργη ἦταν ὁ ἀγώνας ὄχι ἀπαραίτητο τό ἀποτέλεσμα ἀλλά τό ἄγρυπνο καί ἀνύστακτο βλέμμα γιά τό Αὔριο. Ἡ ραθυμία τό καθισιό καί τό βόλεμα ἦταν κατάρα γιά τόν Ἱερέα τοῦ Θεοῦ πού μετροῦσε μέ τά βήματά του τίς περισσότερες φορές πεζός τά μέτρα τῆς μεγαλοσύνης τῆς Κρητικῆς Γῆς.

Ἡ καρδιά τοῦ πάντοτε χτυποῦσε γιά τούς πολύτεκνους, τήν φτωχολογιά, μιλοῦσε στούς φοιτητές μέ παλμό καί τόν καμάρωναν. Λειτουργοῦσε γιά αὐτούς καί τούς κοινωνοῦσε στήν Σαμαριά στά Σφακιά καί στήν Ἁγία Ρουμέλη.

Δέν φοβόταν εἶχε τό ἐλεγκτικό χάρισμα ἔπαιρνε τό λόγο στά συνέδρια καί δέν ἦταν " ἡ γραφικότητα τῆς χαλάρωσης καί τοῦ διαλείμματος". Ἀλλά ἡ φωνή τῆς Κρήτης γιά τά καθημερινά προβλήματα καί τό ἐπερχόμενο ζοφερό Αὔριο.

Μοῦ ἔλεγε "Παπαγιώργη, νά κάνουμε παιδί μου μιά ἐπιτροπή, ἕνας-ἕνας ἀπό γύρω γύρω τά περίχωρα καί ὅταν μαθαίνουμε ὅτι ἐδῶ εἶναι τσακωσμένοι, ἑτοιμάζονται γιά φονικό δυό ἀδέρφια, δυό χωριανοί, ἕνα ἀντρόγυνο νά ἐπεμβαίνουμε καί νά πηγαίνουμε νά τούς τά σάζουμε, νά τούς βοηθοῦμε νά τά ξαναβρίσκουνε". Ἀλήθεια στά λόγια αὐτά δέν συναντοῦμε τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό; Τόν φτωχούλη του Θεοῦ; Τόν Ἀρχάγγελο τῆς καλοσύνης; Παπαγιώργη τό ξέρουμε κι ἄν ἔφυγες θά σαί κοντά μας. Τήν εὐχή σου.

Διαταραχές στήν πρόσληψη τροφῆς:

Ἀνορεξία καί Βουλιμία

Τῆς **Ἑλένης Στιβανάκη,**
Ψυχολόγου τοῦ Θεοχαριδείου Κέντρου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου.

Εἰσαγωγή

Οἱ πιό γνωστές διαταραχές στήν πρόσληψη τροφῆς εἶναι ἡ ἀνορεξία καί ἡ βουλιμία. Οἱ διαταραχές στήν πρόσληψη τροφῆς περιγράφονται γιά πρώτη φορά αἰῶνες πρίν. Συγκεκριμένα ἡ ἀνορεξία περιγράφεται ἀπό τό 1684, ἀλλά πέρασαν σχεδόν δυό αἰῶνες ἀκόμη γιά νά ἀναγνωριστεῖ ὡς αὐτόνομη διαταραχή. Ἡ συγκεκριμένη διαταραχή ἀρχίζει νά γίνεται γνωστή στό εὐρύ κοινό κατά τίς δεκαετίες τοῦ ᾽70 καί τοῦ ᾽80 μέσα ἀπό τά ΜΜΕ, καθώς πλέον ὁ ἀριθμός τῶν ἀτόμων πού ἔπασχαν ἀπό ἀνορεξία ἄρχισε νά αὐξάνεται ὁλοένα καί περισσότερο. Στίς μέρες μας ὑπολογίζεται ὅτι περίπου τό 4% τοῦ πληθυσμοῦ πάσχει ἀπό κάποια διαταραχή στήν πρόσληψη τροφῆς μέ ἀναλογία 1:10 ὑπέρ τῶν γυναικῶν, ἄν καί οἱ περιπτώσεις τῶν ἀνδρῶν πού πάσχουν ἀπό κάποια διαταραχή στήν πρόσληψη τροφῆς ἐπίσης αὐξάνονται. Ἐπιπλέον, τό ποσοστό τῶν ἀτόμων πού παρουσιάζουν κάποια συμπτώματα, σημάδια ἀνορεξίας ἤ βουλιμίας σέ κάποια φάση τῆς ζωῆς τούς ὑπολογίζεται γύρω στό 10%.

Ἡ ἀνορεξία καί ἡ βουλιμία ἔχουν πολλές ὁμοιότητες μεταξύ τους, ἀλλά καί διαφορές πού τίς διακρίνουν. Ἄς δοῦμε μερικά ἀπό τά βασικά χαρακτηριστικά τους ξεχωριστά γιά τήν κάθε διαταραχή.

Χαρακτηριστικά τῆς Ἀνορεξίας.

Ἡ ἀνορεξία μπορεῖ νά ἐμφανιστεῖ σέ ἡλικίες ἀπό 10 ἕως 30 ἐτῶν, μέ ποιό συνηθισμένες ἡλικίες ἔναρξης ἀπό 14 – 18. Ἡ πιό συνηθισμένη ἡλικία ἔναρξης εἶναι τά 17 χρόνια. Ἀντίθετα ἀπό αὐτό πού ὑπονοεῖ ἡ ὀνομασία τῆς διαταραχῆς, τά ἄτομα πού πάσχουν ἀπό ἀνορεξία δέν ὑποφέρουν ἀπό ἔλλειψη τῆς ὄρεξής τους. Ἡ διαταραχή στήν ὄρεξη ἐμφανίζεται πολύ ἀργότερα σέ προχωρημένα στάδια τῆς διαταραχῆς. Αὐτό πού βασικά χαρακτηρίζει τήν διαταραχή εἶναι ἡ ἔμμονη ἰδέα τοῦ ἀσθενῆ νά χάσει ὅσο τό δυνατό περισσότερο βάρος, ἀκόμη καί ὅταν τό βάρος μπορεῖ νά ἔχει φτάσει πολλά κιλά κάτω ἀπό τό φυσιολογικό καί ἀρχίζουν πλέον νά ὑπάρχουν προβλήματα ὑγείας. Οἱ ἀνορεξικοί ἀσθενεῖς ἔχουν κατά κανόνα διαταραγμένη εἰκόνα σώματος μέ τήν ἔννοια ὅτι ἀκόμη καί ἄν ἀποσκελετωθοῦν, ἐξακολουθοῦν νά θεωροῦν ὅτι εἶναι παχεῖς καί πρέπει νά χάσουν καί ἄλλο βάρος. Ἀρχικά, αὐτό μπορεῖ νά ξεκινήσει ἀπό κάποια ἀπόπειρα γιά δίαιτα καί στήν πορεία νά χαθεῖ ὁ ἔλεγχος μέ τό θέμα τοῦ φαγητοῦ. Οἱ ἄνθρωποι πού πάσχουν ἀπό ἀνορεξία προσπαθοῦν νά μειώσουν τό βάρος τους μέ διάφορους τρόπους. Ἕνας ἀπό αὐτούς εἶναι νά περιορίσουν τήν πρόσληψη τροφῆς στό ἐλάχιστο καί ὁλοένα νά

τήν μειώνουν. Αὐτό δέν συμβαίνει, ὅπως εἴπαμε καί παραπάνω, ἐπειδή δέν ἔχουν τό αἴσθημα τῆς πείνας, ἄν καί συχνά προσπαθοῦν νά πείσουν τόν ἑαυτό τους ὅτι δέν πεινᾶνε, μερικές φορές φτάνοντας στό σημεῖο νά ἀρνοῦνται νά φᾶνε ὁτιδήποτε ἀπό φόβο ὅτι ἀκόμη καί μία μπουκιά μπορεῖ νά τούς παχύνει. Ἀντίθετα, προσπαθοῦν πολύ σκληρά νά ἐλέγξουν τήν ὄρεξή τους καί τήν πείνα τους, πράγμα πού ἀπαιτεῖ πολύ μεγάλη προσπάθεια καί δύναμη θέλησης καί ἐλέγχου. Ἡ μείωση στήν πρόσληψη τροφῆς συχνά συνδυάζεται μέ ἐξαιρετικά ἔντονη φυσική ἄσκηση μέ σκοπό τήν ἀπώλεια βάρους. Παρόλα αὐτά, δέν εἶναι σπάνιο τό ἀνορεξικό ἄτομο νά χάνει πού καί πού τόν ἔλεγχο (ὅπως εἶναι φυσικό, τό σῶμα δέν ἀντέχει τόση νηστεία) καί νά παρουσιάζει ἐπεισόδια ὑπερφαγίας (γιά αὐτά τά ἐπεισόδια ὑπερφαγίας θά ποῦμε πιό πολλά στήν περιγραφή τῆς βουλιμίας). Νά τρώει δηλαδή μεγάλες ποσότητες φαγητοῦ ἀνεξέλεγκτα. Ἡ πιό συνηθισμένη μέθοδος πού χρησιμοποιοῦν γιά νά ἀντισταθμίσουν ἕνα ἐπεισόδιο ὑπερφαγίας εἶναι ἡ πρόκληση ἐμετοῦ, ἡ χρήση καθαρτικῶν καί ἡ ἀκόμη ἐντονότερη φυσική ἄσκηση.

Ἕνα ποσοστό περίπου 10% τῶν ἀτόμων πού πάσχουν ἀπό ἀνορεξία μπορεῖ νά καταλήξουν ἀκόμη καί στό θάνατο ἀπό ἀσιτία. Μερικές ἀπό τίς σωματικές συνέπειες πού παρουσιάζονται στήν ἀνορεξία περιλαμβάνουν πτώση τῆς πίεσης, τοῦ καρδιακοῦ καί τοῦ ἀναπνευστικοῦ ρυθμοῦ, ἀπώλεια μαλλιῶν, ἀπώλεια ἐμμηνων κύκλων, ἀνάπτυξη τριχοφυΐας στό σῶμα, ζαλάδα καί ἀδυναμία συγκέντρωσης, ἀναιμία, πρησμένες ἀρθρώσεις καί εὔθραυστα ὀστᾶ. Ἡ μεγαλύτερη δυσκολία στήν θεραπεία αὐτῶν τῶν ἀτόμων εἶναι ὅτι ἀρνοῦνται νά παραδεχτοῦν ὅτι ἔχουν κάποιο πρόβλημα, ἀκόμη καί ὅταν εἶναι κάτισχνα, ἐνῶ ἐξακολουθοῦν νά ἀρνοῦνται τά φάνε κανονικά.

Χαρακτηριστικά τῆς βουλιμίας

Ἡ βουλιμία εἶναι συχνότερη ἀπό τήν ἀνορεξία καί ἡ ἔναρξη τῆς τοποθετεῖται μεταγενέστερα στήν ἐφηβεία, σέ σχέση μέ τήν ἀνορεξία, ἤ στήν πρώιμη ἐνήλικη ζωή. Περιστασιακά συμπτώματα βουλιμίας ἀναφέρουν ἕως καί τό 40% τῶν γυναικῶν ἀπό 18 – 22 ἐτῶν.

Οἱ πάσχοντες ἀπό βουλιμία μπορεῖ νά ἔχουν φυσιολογικό βάρος ἤ νά εἶναι ἐλαφρῶς ὑπέρβαροι. Ἐπιθυμοῦν, ὅπως καί οἱ ἀνορεξικοί, νά χάσουν βάρος, ἔτσι ὑποβάλλουν τούς ἑαυτούς τους σέ ἕνα πρόγραμμα δίαιτας μέ πολύ αὐστηρούς κανόνες. Συνήθως χωρίζουν τό φαγητό σέ καλές καί κακές τροφές καί προσπαθοῦν νά μήν τρῶνε ποτέ αὐτά πού θεωροῦν κακές τροφές, τίς ὁποῖες θεωροῦν ἀπαγορευμένες. Σέ πρώτη φάση μπορεῖ νά χάσουν κάποια κιλά καί αὐτό τούς ἐνθαρρύνει νά συνεχίσουν. Φυσικά ἀπό τήν στιγμή πού δέν ἐπιτρέπουν στούς ἑαυτούς τους νά τρῶνε ἔστω καί λίγο ἀπό αὐτές τίς τροφές, ἀρχίζουν νά τίς λαχταροῦν, πολύ περισσότερο πού ἡ διατροφή τούς περιλαμβάνει πολύ λίγες τροφές καί συνέχεια τά ἴδια καί τά ἴδια. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι νά χάσουν τόν ἔλεγχο κάποια στιγμή. Μπορεῖ λοιπόν νά φᾶνε κάποια ἀπό τίς ἀπαγορευμένες τροφές. Τότε αἰσθάνονται ὅτι κατέστρεψαν τήν δίαιτά τους καί καταφεύγουν σέ ἐπεισόδια ὑπερφαγίας, πού χαρακτηρίζονται, ὅπως εἴδαμε, ἀπό ἀνεξέλεγκτη κατανάλωση μεγάλης πο-

σότητας τροφῆς. Στήν ἀρχή αὐτά τά ἐπεισόδια μπορεῖ νά εἶναι περιορισμένα σέ συχνότητα καί κατανάλωση ποσότητας τροφῆς. Σταδιακά μπορεῖ νά αὐξηθοῦν καί τότε τό ἄτομο μπορεῖ νά συνεχίσει νά τρώει ἀκατάπαυστα καί πάρα πολύ γρήγορα μέχρι νά πρηστεῖ ἡ κοιλιά του, νά τό διακόψει κάποιος ἤ ἀκόμη καί νά τό πάρει ὁ ὕπνος ἐνῶ τρώει. Συνήθως προτιμῶνται μαλακές τροφές, πού δέν χρειάζονται πολύ μάσημα, ἄν καί ὅταν τελειώσουν αὐτές καί τό ἄτομο νιώθει τήν ἀνάγκη νά συνεχίσει, μπορεῖ νά φάει ἀκόμη καί ὠμές ἤ μισομαγειρεμένες τροφές.

Μετά ἀπό ἕνα ἐπεισόδιο ὑπερφαγίας καί τήν στιγμιαία αἴσθηση ἀνακούφισης πού προκαλεῖ μία τόσο μεγάλη ἀπώλεια ἐλέγχου, ἀκολουθοῦν ἐξαιρετικά δυσάρεστα συναισθήματα ἐνοχῆς, ἀπελπισίας, ἀναξιότητας, φόβου, ντροπῆς καί μίσους γιά τόν ἑαυτό του. Ὁ ὑπερβολικός φόβος ἀπόκτησης βάρους ὁδηγεῖ στήν πρόκληση ἐμετῶν, τήν χρήση καθαρτικῶν καί ἀντιδιουρητικῶν, τήν ἔντονη ἄσκηση. Ἐπίσης, ὡς ἀντιστάθμισμα στό ἐπεισόδιο ὑπερφαγίας, οἱ βουλιμικοί συχνά μπορεῖ νά περάσουν μία ἤ περισσότερες μέρες χωρίς νά φᾶνε τίποτα ἐκτός ἀπό νερό πρίν ἐπιστρέψουν στήν συνηθισμένη τούς δίαιτα ἀπό ὑγιεινές τροφές, μέχρι τό ἑπόμενο ἐπεισόδιο ὑπερφαγίας, δημιουργώντας ἔτσι ἕνα φαῦλο κύκλο στέρησης καί ὑπερβολικῆς κατανάλωσης τροφῆς. Ἐπειδή ἀκριβῶς αὐτά τά ἄτομα ἔχουν συνήθως φυσιολογικό βάρος, συχνά εἶναι δύσκολο νά καταλάβει κανείς τί τούς συμβαίνει ἀκόμη καί ἄν εἶναι στενός φίλος.

Ἀνεξάρτητα ἀπό τά παραπάνω, σέ ἕνα ἐπεισόδιο ὑπερφαγίας μπορεῖ νά ὁδηγηθεῖ κανείς κινούμενος καί ἀπό ἄλλα συναισθήματα ἐκτός ἀπό τό αἴσθημα τῆς πείνας καί τήν στέρηση πού βιώνει τό σῶμα. Ἡ βαρεμάρα, τό ἄγχος, ἡ θλίψη καί ὁ φόβος μπορεῖ νά ὁδηγήσουν σέ ἕνα ἐπεισόδιο ὑπερφαγίας. Κάποιοι ἐρευνητές κάνουν ἕνα παραλληλισμό μέ τήν χρήση οὐσιῶν πού συχνά ἔχει σκοπό τήν ἐξάλειψη δυσάρεστων συναισθημάτων καί τήν ἐπίτευξη εὐεξίας.

Μερικές ἀπό τίς σωματικές συνέπειες τῆς βουλιμίας εἶναι ὁ συνεχής πόνος στό στομάχι καί οἱ βλάβες στό στομάχι καί τούς νεφρούς, ἀκόμη ἡ καταστροφή τῶν δοντιῶν καί τοῦ οἰσοφάγου ἀπό τά γαστρικά ὑγρά, τό πρήξιμο στό πρόσωπο ἀπό τήν διόγκωση τῶν σιελογόνων ἀδένων πού προκαλεῖται ἀπό τούς συνεχεῖς ἐμετούς, ἡ ἀπώλεια ἔμμηνων κύκλων, ἀκόμη καί προβλήματα μέ τήν καρδιά.

Βλέπουμε λοιπόν ὅτι αὐτές οἱ δυό διαταραχές – ἀνορεξία καί βουλιμία - ἔχουν πολλά κοινά στοιχεῖα μέ σημεῖο κατατεθέν καί γιά τίς δυό τήν ὑπερβολική σέ βαθμό ἐμμονῆς ἐνασχόληση μέ τό βάρος, τό μέγεθος καί τό σχῆμα τοῦ σώματος. Ἡ διαφορά ἔγκειται στό ὅτι συνήθως τά ἄτομα μέ βουλιμία ἔχουν φυσιολογικό σωματικό βάρος, ἐνῶ τά ἄτομα μέ ἀνορεξία εἶναι πολύ ἀδύνατα. Ἐπίσης, ἡ διαταραχή στήν ἀντίληψη τῆς εἰκόνας τοῦ σώματος εἶναι ἐντονότερη στούς ἀνορεκτικούς.

Πολύ συχνά, τά ἄτομα πού πάσχουν ἀπό διαταραχές στήν πρόσληψη τροφῆς ὑποφέρουν ἐπίσης ἀπό σοβαρά συμπτώματα ἄγχους καί κατάθλιψης. Ἡ ὑπεραπασχόλησή τους μέ τό φαγητό καί τήν εἰκόνα τοῦ σώματος μπορεῖ νά ὁδηγήσει σέ κοινωνική ἔκπτωση καί προβλήματα στίς διαπροσωπικές σχέσεις. Πολύ ἁπλά τό βάρος τούς τά ἀπασχολεῖ περισσότε-

ρο καί δέν τούς ἀφήνει χῶρο καί ἐνέργεια γιά νά κάνουν μία σχέση ἤ νά βγοῦν μέ τούς φίλους. Ἀκόμη μπορεῖ νά ὁδηγήσει σέ ἔκπτωση στόν ἐπαγγελματικό τομέα, καθώς αὐτά τά ἄτομα συχνά μπορεῖ νά ἀρρωσταίνουν, νιώθουν μία μόνιμη ἀδυναμία καί ζαλάδα, μυικούς πόνους καί ἀδυναμία συγκέντρωσης.

Ποῦ ὀφείλονται οἱ διαταραχές στήν πρόσληψη τροφῆς

Ἡ ἀκριβής αἰτιολογία, τόσο τῆς ἀνορεξίας, ὅσο καί τῆς βουλιμίας παραμένει ἄγνωστη. Ὑπάρχουν πολλές θεωρίες βιολογικές, γενετικές, ψυχολογικές πού προσπαθοῦν νά ἑρμηνεύσουν αἰτιολογικά αὐτές τίς διαταραχές. Σίγουρα ἡ παρουσία τῶν διαταραχῶν στήν πρόσληψη τροφῆς ἀποτελεῖ πολυπαραγοντικό φαινόμενο. Ἐγώ θά ἤθελα νά ἐπικεντρωθῶ περισσότερο στά χαρακτηριστικά τῶν ἀτόμων πού παρουσιάζουν ἀνορεξία καί βουλιμία, στό ρόλο τῆς οἰκογένειας καί στήν ἐπίδραση τοῦ πολιτισμικοῦ πλαισίου μέσα στό ὁποῖο ἀναπτύσσονται οἱ συγκεκριμένες διαταραχές. Πρίν ἀπό αὐτά, νά ἀναφέρω ὅτι ἔχει παρατηρηθεῖ πώς συχνά ἡ ἔναρξη μιᾶς διαταραχῆς στήν πρόσληψη τροφῆς μπορεῖ νά πυροδοτηθεῖ ἀπό τήν ἀπώλεια ἑνός συγγενῆ, τό τέλος μιᾶς ἐρωτικῆς σχέσης, ἀποχωρισμό ἀπό τήν οἰκογένεια λόγω σπουδῶν, ἤ ἐργασίας, ἀποτυχία στό σχολεῖο ἤ στήν ἐργασία, μιά μετακόμιση ἤ μία ἀσθένεια.

Ἄς ξεκινήσουμε μέ τά χαρακτηριστικά τῶν ἀτόμων πού θεωροῦνται ἐπιρρεπῆ στήν ἔναρξη μιᾶς τέτοιας διαταραχῆς. Συνήθως πρόκειται γιά ἄτομα μέ πολύ χαμηλή αὐτοεκτίμηση, τά ὁποῖα μετροῦν τήν ἀξία τους μέ βάση τήν ἐξωτερική τους ἐμφάνιση. Αὐτά τά ἄτομα εἶναι περισσότερο ἐπιρρεπῆ στά προβαλλόμενα κοινωνικά πρότυπα καθώς παρουσιάζουν μία ἀδυναμία νά θέσουν καί νά ἀκολουθήσουν τούς δικούς τους προσωπικούς στόχους πού ἔχουν ἀξία γιά τά ἴδια. Δέν ἔχουν ἐμπιστοσύνη οὔτε στούς ἑαυτούς τους οὔτε στούς ἄλλους. Φτωχή ἐπίγνωση τῶν συναισθημάτων τους. Εἶναι τῶν ἄκρων, δύσκολα δέχονται μέσες λύσεις. Ἐπίσης, τό ἄτομο παρουσιάζει μία τάση νά ἐπιθυμεῖ νά εὐχαριστήσει τούς ἄλλους, ἀλλά ἀπό τήν ἄλλη πλευρά δέν προβάλλει ἐπαρκῶς τίς ἀνάγκες, τίς ἐπιθυμίες καί τά συναισθήματά του. Εἶναι συνήθως πολύ αὐστηρά καί ἐπικριτικά μέ τούς ἑαυτούς τους. Τέλος, αὐτά τά ἄτομα εἶναι συνήθως τελειοθηρικά ἐνῶ μπορεῖ νά ἔχουν προβλήματα μέ τόν ἔλεγχο τῶν παρορμήσεών τους. Ὑπάρχει ἡ ἄποψη ὅτι προσπαθοῦν νά ἐλέγξουν τό σῶμα τους ὥστε νά γίνει τέλειο, ἐφόσον δέν μποροῦν νά ἐλέγξουν κάποιες ἄλλες παραμέτρους πού σχετίζονται μέ τό ὅτι ὑποτιμοῦν τόν ἑαυτό τους καί δέν μποροῦν νά τόν δοῦν ὡς κάτι ὄμορφο καί μοναδικό.

Σέ ὅτι ἀφορᾶ στήν οἰκογένεια, ἔχει παρατηρηθεῖ ὅτι σέ γενικές γραμμές οἱ ἀνορεκτικοί ἔχουν στενές μέν, ἀλλά διαταραγμένες σχέσεις μέ τίς οἰκογένειές τους, ἐνῶ οἱ βουλιμικοί περιγράφουν μερικές φορές τίς οἰκογένειες τούς ὡς ἀπόμακρες καί ἀδιάφορες. Συνήθως ὑπάρχουν προβλήματα ἐποικοινωνίας καί ἀδυναμία ἀναγνώρισης τῶν συναισθημάτων τῶν παιδιῶν, ἀλλά καί τῶν ὑπόλοιπων μελῶν τῆς οἰκογένειας μεταξύ τους. Ἐπίσης, σέ μερικές οἰκογένειες προβάλλεται ὡς κάτι πολύ σημαντικό ἡ εἰκόνα τοῦ σώματος καί ἡ ἐξωτερική ἐμφάνιση.

(φάε παιδί μου, ἤ μήν τρῶς θά χοντρύνεις σάν καί μένα). Μέ λίγα λόγια, τό παιδί πού γιά ὁποιοδήποτε λόγω δέν ἔχει πάρει ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ τά μηνύματα ἐκεῖνα πού χρειάζεται γιά νά ἀναπτύξει τήν αὐτοεκτίμησή του καί συνακόλουθα μία αὐτόνομη προσωπικότητα ἤ πού γιά κάποιο λόγο δέν ἔχει μάθει νά ἀναγνωρίζει καί νά ἀντιμετωπίζει μέ κατάλληλο τρόπο τά συναισθήματά του, ἴσως ἀναπτύξει μία διαταραχή στήν πρόσληψη τροφῆς στό μέλλον. Θά ἐπανέλθουμε στό θέμα οἰκογένεια παρακάτω.

Πᾶμε τώρα στήν ἐπίδραση πού ἀσκεῖ τό πολιτισμικό πλαίσιο καί οἱ ὁποία εἶναι τεράστια. Δέν εἶναι τυχαῖο πού τά περισσότερα περιστατικά διαταραχῶν στήν πρόσληψη τροφῆς παρατηροῦνται σέ ἀνεπτυγμένες χῶρες. Στήν Ἀφρική ἤ στήν Κίνα γιά παράδειγμα, τό πρόβλημα εἶναι ἀνύπαρκτο συγκριτικά. (Ἐκεῖ ἔχουν ἄλλα προβλήματα). Διάβαζα τίς προάλλες ἕνα κατά κάποιο τρόπο γρήγορο τέστ γιά νά ἐλέγξει κανείς πόσο πολύ μας ἔχει κατακλύσει ἡ ἰδέα τοῦ ἀδύνατου σώματος. Πρότεινε λοιπόν αὐτός πού ἔγραφε τό ἄρθρο νά πᾶμε σέ ἕνα περίπτερο καί νά προσπαθήσουμε νά βροῦμε τουλάχιστον ἕνα γυναικεῖο περιοδικό πού νά μήν περιέχει κάποια δίαιτα. Μετά ἀπό αὐτό, νά ἀνοίξουμε ὁποιοδήποτε περιοδικό καί νά δοῦμε στίς διαφημίσεις του τήν εἰκόνα πού παρουσιάζουν τά σώματα τῶν γυναικῶν σέ αὐτές. Μετά νά κοιτάξουμε γύρω μας τήν εἰκόνα τῶν σωμάτων τῶν γυναικῶν δίπλα μας. Ὑπάρχει τεράστια διαφορά, πράγμα πού δέν συνέβαινε τήν δεκαετία τοῦ ’60 γιά παράδειγμα. Τά σώματα τῶν μοντέλων δέν ἦταν κάτισχνα, ὅπως σήμερα. Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι ἐνῶ ὁ μέσος ὅρος βάρους στίς δυτικές κοινωνίες ἔχει αὐξηθεῖ κατά 40%, τίς τελευταῖες 4 δεκαετίες, τά μοντέλα γίνονται ὅλο καί πιό ἀδύνατα. Ἡ μέση ἔφηβη νιώθει ἄσχημη καί χοντρή ἄν δέν τούς μοιάζει. Ἡ αὔξηση τοῦ μέσου ὅρου βάρους σχετίζεται μέ τήν αὔξηση κατανάλωσης γρήγορου φαγητοῦ μέ μικρή θρεπτική ἀξία καί πολλές θερμίδες. Πάρα πολλοί ἔφηβοι πλέον καταναλώνουν καθημερινά τέτοιες τροφές. Ὁπότε ἀπό τή μία ὑπάρχει ἡ ἐπιθυμία κατανάλωσης αὐτῶν τῶν τροφῶν καί ἀπό τήν ἄλλη τό πρότυπό τῆς ἐξαιρετικά ἀδύνατης γυναίκας. Πολύ ζόρι γιά τούς ἔφηβους. Θέλω νά εἶμαι ἀδύνατη, ἀλλά θέλω νά φάω καί τό χάμπουργκερ. Πιό ἁπλό νά φᾶμε δυό χάμπουργκερ καί μετά νά κάνουμε ἐμετό. Ὑπάρχουν πολυπληθῆ site στό internet πού δίνουν ὁδηγίες ὡς πρός αὐτό. Ἀρχίζει νά διαμορφώνεται ὁλόκληρη κουλτούρα.

Πρόληψη

Κάποιο προτείνουν τήν μείωση τοῦ φαινομένου μέσα ἀπό νομοθετικές ρυθμίσεις, ὅπως γιά παράδειγμα τόν περιορισμό διαφημίσεων γιά junk food καί τήν ἀπαγόρευση πρόσληψης μοντέλων πού δέν ἔχουν φυσιολογικό δείκτη μάζας σώματος.

Καί ξαναερχόμαστε στό θέμα οἰκογένεια. Ὄχι συσχετισμός τοῦ φαγητοῦ μέ ἄλλα πράγματα ἐκτός ἀπό τήν πείνα. Ὄχι γιά τιμωρία ἤ ἐπιβράβευση ἤ παρηγοριά. Νά μή δίνουμε στά παιδιά πολλά γλυκά ἤ πατατάκια ἤ ἀναψυκτικά κλπ. Μέ μέτρο. Στήν ἐφηβεία, κοντά στά παιδιά ὅσο τό δυνατό, ὥστε νά καταλάβουμε νωρίς ἄν ὑπάρχει κάποιο πρόβλημα. Σίγουρα θά ἀσχολοῦνται μέ τήν ἐμφάνισή τους. Ἀναμενόμενο, ἀλλά μέσα σέ ὅρια.

"Περί τῶν Ψυχῶν"

Τοῦ κ. **Εὐαγγέλου Τσουκάρα**, Θεολόγου - Φιλολόγου

Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου

Ἡ ψυχή δέν εἶναι «μέρος» πού μαζί μέ τό σῶμα συναποτελεῖ τό ἀνθρώπινο ὄν, ἀλλά δηλώνει ὁλόκληρο τόν ἄνθρωπο, ἐμψυχωμένο ἀπό πνεῦμα ζωῆς.

Γιά τήν ἀκρίβεια, ἡ ψυχή δέν κατοικεῖ στό σῶμα, ἀλλά ἐκφράζεται μέ τό σῶμα, πού καί αὐτό, ὅπως καί ἡ σάρκα, δηλώνει ὁλόκληρο τόν ἄνθρωπο.

Ἄν ἡ ψυχή, ἐξαιτίας τῆς σχέσεώς της πρός τό πνεῦμα, δηλώνει τήν πνευματική προέλευση τοῦ ἀνθρώπου, ἡ «πνευματικότητα» αὐτή ριζώνει βαθειά μέσα στό συγκεκριμένο κόσμο, ὅπως μας δείχνει ἡ εὐρύτητα αὐτοῦ τοῦ ὄρου.

Σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί ἰδιαίτερα τῆς Γεννέσεως, ὁ Θεός ἀφοῦ δημιούργησε πρῶτα τόν πνευματικό κόσμο, δηλαδή τούς Ἀγγέλους καί δεύτερο τόν ὑλικό, δηλαδή τό σύμπαν πού μας περιβάλλει, τρίτο καί τελευταῖο ἔπλασε τόν ἄνθρωπο, ὡς τήν κορῶνα ὅλης τῆς δημιουργίας.

Σύμφωνα μέ τή Β' διήγηση τῆς Γενέσεως παριστάνεται ὁ Θεός ὡς : «ἐμφυσῶν εἰς τό πρόσωπον αὐτοῦ πνοήν ζωῆς, καί ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχήν ζῶσαν». (Γέν. Κέφ.2,7)

Τό ὅτι ὁ Θεός ἔπλασε πρῶτα τό σῶμα καί ὕστερα τοῦ ἔδωσε «πνοήν ζωῆς», δέν δηλώνει δυό διαφορετικές ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, κατά διάφορα στάδια, ἀλλά μία ἐνιαία καί χρονικά ἀδιαίρετο, ἔπλασε δηλαδή ὁ Θεός πρῶτα ἄψυχο πλάσμα καί ἔπειτα τό κατέστησε ψυχικό.

Πρέπει νά ἐπισημανθεῖ, ὅτι ὅπως ὅλος ὁ κόσμος ἔτσι καί ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἐλεύθερα, ἄρα εἶναι προϊόν τῆς ἐλεύθερης βούλησης καί σοφίας τοῦ δημιουργοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε μέ ἰδιαίτερη φροντίδα καί μέριμνα, πού δείχνει τήν ἰδιαίτερη ἀγάπη καί στοργή τοῦ Θεοῦ γιά αὐτόν.

Ἐνῶ τά ἄλλα ζῶα δημιουργήθηκαν μόνο μέ ὑλικά στοιχεῖα, ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε μέ ἰδιαίτερη φροντίδα μέ τή συμμετοχή καί τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, κάτ΄ εἰκόνα καί ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ.

Στήν Παλαιά Διαθήκη, ἀποδίδονται δυό κατηγοριῶν ἰδιότητες στήν ψυχή, βιολογικές καί πνευματικές.

Βιολογικές εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἀναπνοῆς καί τοῦ αἵματος, πού θεωροῦνται σάν ἕδρα τῆς ζωῆς καί πνευματικές, ἡ ἔννοια ὄχι μόνο σωματικῶν αἰσθημάτων, ὅπως ἡ πείνα καί ἡ δίψα, ἀλλά καί αἰσθήσεων, ὅπως ἡ ἀφή καί ἡ ὅραση καί συναισθημάτων καί βιωμάτων, ὅπως ἡ ἀγάπη καί τό μίσος.

Τή διδασκαλία περί τῆς δημιουργίας καί τῆς συστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀρνοῦνται τά ἑπόμενα συστήματα:

1) Ὁ **ὑλισμός**, πού ἀρνεῖται ὅτι ἡ ψυχή εἶναι μία ἰδιαίτερη , αὐτοτελῆ, πνευματική ἀρχή καί προσπαθεῖ νά ἑρμηνεύσει ὅλα τά πνευματικά φαινόμενα ὡς προϊόντα τῆς ὕλης τοῦ ἐγκεφάλου

Ἐκπρόσωποι τοῦ ὑλισμοῦ εἶναι ὁ Δημόκριτος, ὁ Ἐπίκουρος, ὁ Χαῖκελ καί ἄλλοι.

Τό ἀσύστατο τοῦ ὑλισμοῦ ἀποδεικνύουν τά ἑξῆς:

Α) ἡ πνευματικότητα τῆς πνευματικῆς συνείδησης τοῦ ἀνθρώπου, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει μόνο αἰσθήματα καί παραστάσεις ἀλλά καί ἔννοιες καί ἰδέες, ἐντελῶς ἀνεξάρτητες ἀπό τόν αἰσθητό κόσμο.

Β) ἡ ἠθική καί θρησκευτική συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου

2) ὁ **πανθεϊσμός**, πού δέχεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι προϊόν τῆς φυσικῆς λειτουργίας τῆς Παρθένου στήν ἀρχή τῆς γῆς μέ τήν ἀνάμειξη τῆς ὕλης ὑπό ὁρισμένους ὅρους τῆς θερμοκρασίας, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καί ἄλλων στοιχείων.

Ἀλλά αὐτή ἡ ὑπόθεση εἶναι ἀναπόδεικτη ἀπό φυσικῆς ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως.

3) Ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως τοῦ Δαρβίνου

Κατά τῆς θεωρίας αὐτῆς προσάγονται ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα.

Ἐκ μέρους τῆς ζωολογίας, ἡ ὁποία ἀδυνατεῖ νά ἀποδείξει ἀνατομικῶς τήν καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν πίθηκο, διότι ὅσο περισσότερο ἐξελίσσεται ὁ πίθηκος, τόσο περισσότερο ἀπομακρύνεται ἀνατομικά ἀπό τόν ἄνθρωπο.

- ἐκ μέρους τῆς παλαιοντολογίας, πού ἀδυνατεῖ νά βρεῖ τόν ἐνδιάμεσο συνδετικό κρίκο

- ἐκ μέρους τῆς ἐμβρυολογίας, ἀφοῦ οἱ σημερινοί ὀργανισμοί προέρχονται ἀπό πολλά διαφορετικά κύτταρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς εἶναι θεμελιῶδες δόγμα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καί ἀποτελεῖ οὐσιώδη βάση καί προϋπόθεση τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Μέ τόν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου διαλύεται τό σῶμα ὡς ὑλική σύνθεση, ἐνῶ ἡ ψυχή ἐξακολουθεῖ νά ζεῖ, ἀφοῦ εἶναι ἄυλος, πνευματική καί ἁπλή οὐσία.

Στή Παλαιά Διαθήκη διδάσκεται ὅτι ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου δημιουργήθηκε ἀπό τόν θεό ἀθάνατη.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ: «ποιήσωμεν κάτ εἰκόνα ἡμετέραν καί κάθ ὁμοίωσιν» εἶναι δηλωτικός τῆς ὁμοιότητας τοῦ ἀνθρώπου πρός τόν Θεό, ὄχι κατά τό σῶμα ἤ τήν μορφή, ἀλλά κατά τό πνεῦμα, τήν ψυχή, ἡ ὁποία ἔλαβε σάν δῶρο ἀπό τόν Θεό, τό λογικό καί τήν ἀθανασία της, τίς δυό αὐτές ἰδιότητες πού διακρίνουν τόν ἄνθρωπο ἀπό τά ζῶα. (Μάτθ. ΙΖ3)

Κατά τήν Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου πάνω στό ὄρος: «ὤφθησαν Μωυσῆς καί Ἠλίας μέτ᾽ Αὐτοῦ συλλαλοῦντες», πού δείχνει τήν συνείδηση τῆς ὑπάρξεως τῶν βιβλικῶν προσώπων, παρόλο πού εἶχαν «ἐγκαταλείψει» πρό αἰώνων τόν παρόντα βίο καί ὅτι οἱ ψυχές τους εἶχαν μείνει ἀθάνατες.

Τήν ἀλήθεια αὐτή μαθαίνουμε καί ἀπό τό στόμα τοῦ Κυρίου, ὅταν ἔλεγχε τούς Σαδδουκαίους γιά τήν ἀπιστία τους στήν ἀθανασία τῶν ψυχῶν λέει:

«οὐκ ἐνέγνωτε τό ρηθέν ὑμιν ὑπό τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ἐγώ εἰμι ὁ Θεός Ἀβραάμ καί ὁ Θεός Ἰσαάκ καί ὁ Θεός Ἰακώβ? Οὐκ ἐστίν ὁ Θεός νεκρῶν ἀλλά ζώντων» (Μάτθ. ΚΒ 31-32)

Μετά τόν θάνατο ἐκτός ἀπό τίς ψυχές τῶν δικαίων ζοῦν καί τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅπως διδάσκει ὁ Χριστός στήν παραβολή τοῦ Λαζάρου καί τοῦ πλουσίου. (ΛΟΥΚ. ΙΣΤ 19).

Σύμφωνα μέ τήν παραβολή, ὁ δίκαιος Λάζαρος ζεῖ «ἐν μακαριότητι εἰς τούς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ», ἐνῶ ὁ ἄδικος πλούσι-

ος «ὑπάρχων ἐν βασάνοις ὀδυνόμενος ἐν φλογί».

Τέλος τόν θάνατο τοῦ Λαζάρου ὁ Χριστός τόν χαρακτήρισε ὡς ὕπνο λέγοντας στούς μαθητές του: «Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν ἐκοιμήθη, ἀλλά πορευόμαι ἵνα ἐξυπνήσω αὐτόν». (Ἰωάν. ΙΑ 11)

Στήν πατερική θεολογία διακρίνονται δυό ρεύματα γιά τήν ἀπόδειξη τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

Πρώτον, αὐτοί πού δέχονται «σωματικότητα τινά ἐν τή ψύχη», ὅπως ὁ Ἰουστίνος, ὁ Εἰρηναῖος καί ἄλλοι καί ἦταν ὑποχρεωμένοι νά ἐκλάβουν τήν ἀθανασία ὡς μιά ἐξωτερική προσθήκη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή κατά χάρη.

Δεύτερον, αὐτοί πού δέχονταν τήν πνευματικότητα τῆς ψυχῆς, ὅπως ὁ Ὠριγένης καί στηρίζουν τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς στήν ἐσωτερική της φύση παραδεχόμενοι ἔτσι ὅτι ἡ ψυχή εἶναι ἀθάνατη κατά φύση.

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά ἀντιμετωπίσουν τούς νεοπλατωνικούς φιλοσόφους πού πίστευαν ὅτι ἡ «ψυχή ὑπάρχει πάντοτε ἐν τινι σώματι, ἐπί τῆς γῆς μέν ἐν ζωϊκῷ σώματι, ἐν οὐρανοῖς δέ ἐν σώματι αἰθερίω, οὐρανίω, πνευματικῷ», χρησιμοποίησαν τίς ἑξῆς φιλοσοφικές ἀποδείξεις γιά τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς:

- **Ἡ μεταφυσική, πού ἀποδεικνύει τήν ἀθανασία μέ τήν ἁπλότητα τῆς ψυχῆς.**

- Ἡ **τελολογική**, πού ἀνάγεται στήν ἔννοια τῆς ἀθανασίας ἀπό τήν τάση καί ροπή τοῦ ἀνθρώπου πρός τήν αἰώνια μακαριότητα καί ἀπό τήν ἐπιθυμία τοῦ ἄκρου ἀγαθοῦ.

- Ἡ **ἠθική**, πού δέχεται ὅτι ὁ θεός ἐπιφυλάσσει τίς δίκαιες ἀνταποδώσεις σέ ἄλλο κόσμο.

- Ἡ **ἱστορική**, πού ἀποδεικνύει τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς ἀπό τήν καθολικότητα γιά αὐτήν τήν πίστη, ὅλων τῶν λαῶν καί ἐποχῶν.

Τό πρόβλημα τῆς ψυχῆς ἀπασχόλησε τήν ἀρχαία καί νεότερη φιλοσοφική σκέψη.

Ὁ Πλάτωνας, πού υἱοθέτησε τή δοξασία τῶν ὀρφικῶν γιά τή διφυῆ ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου, ὑποστήριξε ὅτι ἡ ψυχή μας, πρίν ἔρθουμε στόν ἐπίγειο κόσμο, βρέθηκε στούς οὐράνιους τόπους, ὅπου γνώρισε τίς ἰδέες.

Ἐπίσης, κατανοεῖ τήν ψυχή διττῶς ὡς ἕνα ἀπό τά δυό συστατικά στοιχεῖα τῆς ἀνθρώπινης φύσης πού τριχοτομεῖται σέ λογιστικό, θυμοειδές καί ἐπιθυμητικό, καί ὡς ἀθάνατη οὐσία ὑπερκείμενη τῆς βιολογικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καί ἀξιολογικά ἀνώτερη τοῦ σώματος, στήν ὁποία ἐντοπίζεται κάτ ἐξοχήν ἡ προσωπική ταυτότητα.

Γιά τόν **Ἀριστοτέλη**, ἡ ψυχή συνιστᾶ τήν ἀρχή, ἡ ὁποία δίνει στό σῶμα τή μορφή (ἐντελέχεια) τοῦ σώματος, τήν ἀρχή τῆς ζωῆς εἴτε αὐτή ἀφορᾶ στήν ἀνάπτυξη, στήν ἀναπαραγωγή καί στή θρέψη, εἴτε τέλος στή λογικότητα.

Ὁ **Πλωτίνος** κατέκρινε ἔντονα αὐτούς πού εἶχαν ὑποστηρίξει ὅτι ἡ ψυχή εἶναι ἡ ὑλική οὐσία τῆς «μορφῆς». Κάτ΄αὐτόν ἡ ψυχή εἶναι ἄυλη καί αἰώνια μέ τήν δική της θέση στήν ἱεραρχία τῶν ὄντων. Ὑπάρχει πρίν ἀπό τή γέννηση, ἐπιζεῖ τοῦ θανάτου, μπορεῖ νά ξαναγεννηθεῖ μέσα σέ ἄλλο σῶμα.

ΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

Πολυάριθμες ἦταν οἱ θεωρίες πού διατυπώθηκαν σχετικά μέ τό πότε γεννιέται ἡ ψυχή, καθώς καί μέ τό πότε καί ἕνα πεθαίνει. Ἡ ἀρχαία ἑλληνική φιλοσοφία παρου-

σίασε ποικίλες ἀντιλήψεις πού ἐξελίχθηκαν μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου.

Ὁ Πυθαγόρας, ὑποστήριξε ὅτι ἡ ψυχή εἶχε θεϊκή προέλευση καί ὅτι ὑπῆρχε πρίν καί μετά τό θάνατο.

Ὁ Πλάτωνας καί ὁ Σωκράτης δέχονταν ἐπίσης τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ἐνῶ ὁ Ἀριστοτέλης πίστευε ὅτι ἦταν ἀθάνατο μόνο ἕνα μέρος τῆς ψυχῆς, ὁ νοῦς.

Στήν ἀρχαία ἑλληνική θρησκεία τεκμηριώνεται ἡ πίστη στήν ἐπιβίωση τῆς ψυχῆς: ἄφθονα νεκρικά σκεύη, χρυσά προσωπεῖα, διατηροῦν τή φυσιογνωμία τοῦ νεκροῦ καί προϋποθέτουν τήν πραγματικότητα μιᾶς περαιτέρω ζωῆς τοῦ νεκροῦ καί τήν χρήση ἀπό αὐτόν τῶν ἀντικειμένων, τά ὁποία εἶχε χρησιμοποιήσει καί ἀγαπήσει ὅταν ἦταν ζωντανός.

Ἔτσι στήν Ἑλλάδα ὑπάρχουν ἀρκετές ἀντιλήψεις τῆς ψυχῆς, πού ἀμφιρρέπουν, ἀνάμεσα σέ μιά δύναμη ζωῆς καί ἕνα ἀπείκασμα.

Πιό κοντά στή δύναμη ζωῆς ἔρχεται ἡ «ψυχή» πού κάποτε θά σήμαινε «ἀναπνοή», ἀλλά κατέληξε νά σημαίνει «πνεῦμα».

Ἡ ψυχή σάν ἀπείκασμα τοῦ ἀνθρώπου παριστάνεται μέ μιά χονδροειδῆ μορφή, συχνά σάν κάποιο ζῶο. Τό φίδι εἶναι τό συνηθισμένο ζῶο τῆς ψυχῆς, τό πουλί ὅμως εἶναι ἐξίσου κοινό.

Ἡ ἰνδουιστική θρησκεία δέχεται ὅτι κάθε Ἄτμαν ἔχει δημιουργηθεῖ στήν ἀρχή τοῦ χρόνου. Ὅταν γεννιέται ἕνα ἐπίγειο σῶμα, τό ἄτμαν φυλακίζεται μέσα του καί μετά τό θάνατο τοῦ σώματος αὐτοῦ περνάει σέ ἕνα νέο σῶμα. Ἡ θέση τοῦ νέου σώματος στήν ἁλυσίδα τοῦ Εἶναι καθορίζεται ἀπό τό Κάρμα.

Ὁρισμένοι ἰνδουιστές δέχονται ὅτι ὁ κύκλος τοῦ θανάτου καί τῆς ἀναγέννησης (σαμσάρα) εἶναι ἐνῶ ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι διατηρεῖται μόνο μέχρι νά φτάσει ἡ ψυχή στήν καρμική τελείωση καί νά ἑνωθεῖ μέ τό ἀπόλυτο.

Ὁ βουδισμός δέν δέχεται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀθάνατη ψυχή, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει καί μετά τόν θάνατό του καί νά βρίσκεται αἰώνια κάπου, σέ οὐρανό ἤ σέ κόλαση.

Ἀντίθετα τονίζει ἐπίμονα τόν ὅρο «ἀνάττα» μή ψυχή.

Ἡ θεωρία περί «ἀνάττα» ἀναδύεται μέσα ἀπό τή βουδιστική ἀντίληψη περί «ντούκκ» (πόνος).

Ἐφόσον τόν πόνο τόν φέρνουν ἡ ἀλλαγή καί ἡ φθορά, τά πάντα εἶναι πρόσκαιρα, μή μόνιμα. Τίποτα τό ἀθάνατο δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει.

Οἱ μουσουλμάνοι πιστεύουν, ὅπως καί οἱ χριστιανοί, ὅτι ἡ ψυχή γεννιέται τήν ἴδια στιγμή μέ τό σῶμα, ἀλλά στή συνέχεια ἔχει δική της ζωή, ἀφοῦ ἡ ἕνωσή της μέ τό σῶμα εἶναι μία προσωρινή κατάσταση.

Ὁ ἴδιος ὁ Μωάμεθ, βεβαίωσε ὄχι ἁπλῶς τήν ἐπιβίωση τῆς ψυχῆς, ἀλλά καί τήν ἀθανασία της. Αὐτό δέν ἀναφέρεται ρητά στό Κοράνιο, ἀλλά ὑπονοεῖται στήν ἐπίσημη βεβαίωση τοῦ Μωάμεθ περί τῆς τελικῆς κρίσεως τοῦ Ἀλλάχ καί τῆς συνεπομένης ἀνταποδώσεως τῶν καλῶν καί κακῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γεωργοπούλου Ν, Τό Φυσικόν Δίκαιον, Ἀθήνα 1976

Γιαννακοπούλου Ἰωήλ, Ἡ Παλαιά Διαθήκη, τόμ. 1, ἡ Γέννεσις, Θεσαλονίκη 1969

Γιαννουλάτου Ἄν, Ἱστορία τῶν Θρησκευμάτων

Μπρατσιώτης, Ἀνθρωπολογία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐν Ἀθήναις 1976

Nilson M. Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Θρησκείας,Ἔκδ. Παπαδήμα, Ἀθῆναι 1971

Τρεμπέλα Πάν, Δογματική, τόμ.3,Ἔκδ.Ἀδελφότης Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ» Ἀθῆναι 1961

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

τῆς **κ. Ἑλένης Βασσάλου,** Θεολόγου

”Εκτακτο ἀφιέρωμα, λόγω ἐπικαιρότητας, στό ἀναθεωρημένο Πρόγραμμα Σπουδῶν 2014 γιά μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Οἱ σελίδες «ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» φιλοξενοῦν τό Β΄ μέρος τοῦ ἔκτακτου ἀφιερώματος, λόγω ἐπικαιρότητας, στό ἀναθεωρημένο Πρόγραμμα Σπουδῶν 2014 γιά μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Ὅπως ἤδη ἀναφέραμε, τό ἐν λόγῳ Πρόγραμμα (ΠΣ) ἀφορᾶ μαθητές ἀπό τήν Γ΄ δημοτικοῦ ἕως τήν Γ΄ γυμνασίου. **Συνεξετάζει, ταυτόχρονα καί μέ αὐθαίρετο συνδυασμό στοιχείων, τόν Χριστιανισμό, τόν Ἰουδαϊσμό, τό Ἰσλάμ, τόν Ἰνδουισμό, τό Βουδισμό, τόν Ταοϊσμό, τόν Κομφουκιανισμό**, ὡς νά ἀναφέρονται στήν ἴδια ἀλήθεια. Ἔτσι ὁδηγεῖ σέ ἐσφαλμένα, καί εἰδικότερα θεολογικά, συμπεράσματα καί στό συγκρητισμό, εἶναι δέ ἀσύμβατο μέ τόν Χριστιανισμό. Θά συνεχίσουμε τήν παρουσίαση τῶν πιό βασικῶν θεολογικῶν προβλημάτων τοῦ ἀνωτέρω Προγράμματος.

Ποιό Θεό ἐννοεῖ τό ΠΣ;

Τό ΠΣ συσκοτίζει περίτεχνα τήν ἀντίληψη τῶν μικρῶν μαθητῶν γιά τό ποιός εἶναι ὁ Θεός πού σώζει τόν ἄνθρωπο, καθώς καί ποιά εἶναι ἡ ἀληθινή κοινωνία μαζί Του. Ἡ ξεκάθαρη ἀπάντηση σ᾽ αὐτό τό ἐρώτημα χαρακτηρίζεται «ὁμολογιακή ἐμμονή, κατηχητισμός, φανατισμός ἤ μισαλλοδοξία»[1].

Σ᾽ αὐτή τή λογική κινοῦνται ὅλες οἱ Θ.Ε. Γιά παράδειγμα, στή Γ΄ δημοτικοῦ, στή Θ.Ε. «Ἡ χαρά τῆς γιορτῆς»[2], μεταξύ τῶν βασικῶν θεμάτων, οἱ μαθητές διδάσκονται ν᾽ ἀναγνωρίζουν «σύμβολα καί ὀνόματα τοῦ Θεοῦ» ἀπό τόν Χριστιανισμό, τόν Ἰουδαϊσμό, τό Ἰσλάμ καί τόν Ταοϊσμό, ὡς νά πρόκειται γιά τό ἴδιο πρόσωπο. Ἀκολουθοῦν σχετικές ἀσκήσεις μέ ζωγραφιές, κατασκευές κουτιῶν, πόστερ, ὅπου τοποθετεῖται παράλληλα ἤ στόν ἴδιο χῶρο, συνολικά τό θρησκειακό ὑλικό[3]. **Τά παιδιά διδάσκονται πώς ἡ Σαρία εἶναι «Νόμος**

1. *ΠΣ σ. 11, 13*
2. *ΠΣ σ. 38*
3. *Ἐπίσης ΠΣ σ. 51*

τοῦ Θεοῦ στήν ἀνθρωπότητα»[4], ἐξετάζουν τήν ἀπεικόνιση τοῦ Θεοῦ στό Χριστιανισμό, στόν Ἰουδαϊσμό, τό Ἰσλάμ καί τίς Ἀνατολικές θρησκεῖες, πού εἶναι οἱ «ἄλλες θρησκευτικές παραδόσεις[5]. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δέν εἶναι εὐκρινές, ποιόν Θεό ἐννοεῖ τό ΠΣ καί τί ἔχουν ἀντιληφθεῖ τά μικρά παιδιά.

Ποιός εἶναι ὁ Χριστός γιά τό ΠΣ;

Τό ΠΣ, δέσμιο τῆς ἰδεολογίας του, «θολώνει τά νερά» - ἀποκρύπτει σκόπιμα τή θεμελιώδη ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς πίστης, πώς ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος Θεάνθρωπος καί Σωτήρας τοῦ κόσμου. Κατά περίπτωση, εἴτε τήν ἀποσιωπᾶ[6], εἴτε ἄν χρειάζεται, ἀναφέρεται μέν στή θεϊκή του φύση, ἀποσιωπᾶ δέ τή μοναδικότητά της –ἐνῶ ἐπιστρατεύει ἄσχετες μ᾽ αὐτήν πληροφορίες– εἴτε ἀντί τῆς θεϊκῆς, τονίζει τήν ἀνθρώπινη φύση του[7], εἴτε μειώνει τήν εἰκόνα πού ἀποκομίζουν οἱ μαθητές γιά τή Θεότητά του, ἐμφανίζοντάς Τον ὡς δάσκαλο μεταξύ τῶν φιλοσόφων - δασκάλων τῶν θρησκειῶν[8], εἴτε τονίζει δευτερεύουσες ἔννοιες τοῦ θέματος, γιά νά ἀποσιωπήσει ἐκεῖνες πού παραπέμπουν στήν μοναδικότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας[9], εἴτε ἀφήνει νά ἐννοηθεῖ τό ἐνδεχόμενο, νά ἀνέδειξαν τόν Χριστό οἱ μεσσιανικές προσδοκίες[10], κάτω ἀπό τίς συγκεκριμένες χρονοϊστορικές συγκυρίες.

Συγκεκριμένα: Στή **Θ.Ε. Κυριακή: Μιά σημαντική ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας[11],** τό θέμα προσφέρεται νά γνωρίσουν τά παιδιά τῆς Γ΄ δημοτικοῦ σχετικά μέ τήν ἡμέρα πού εἶναι ἀφιερωμένη στόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Κύριο, καθώς καί γιά τή Θεία Λειτουργία στό ναό, ὡς τό χῶρο συνάντησης μαζί Του καί μέ τούς συνανθρώπους τους, χωρίς διακρίσεις κοινωνικές, μορφωτικές, φυλετικές, ἀλλά ὡς παιδιά τοῦ Θεοῦ κ.ἄ. Ἀντ᾽ αὐτῶν τό ΠΣ ἀποσπᾶ τήν προσοχή τῶν μαθητῶν στίς ἡμέρες ἀργίας, στούς «χώρους, τίς λατρευτικές τελετές καί τά ἀντικείμενα λατρείας τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν», ζητώντας ἀπό τά παιδιά νά ἐκφράσουν «διαθέσεις γνωριμίας καί σεβασμοῦ πρός ἄλλες θρησκευτικές πρακτικές».

Ἔτσι παρουσιάζει τή Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς καί τά τελούμενα στό ναό ὡς ἀντίστοιχα τῶν τελετουργιῶν τοῦ Σαββάτου τῶν ἑβραίων καί τῆς Παρασκευῆς τῶν μουσουλμάνων, καί ἀναφέρεται σ᾽ αὐτές λεπτομερῶς. Στόν δέ Ὁδηγό Ἐκπαιδευτικοῦ ἡ Θεία Εὐχαριστία ὀνομάζεται «θρησκευτική

4. *ΠΣ σ. 111-112*
5. *ΠΣ σ. 120-121*
6. *ΠΣ σ. 40*
7. *ΠΣ σ. 45*
8. *ΠΣ σ. 68-69*
9. *ΠΣ σ. 46-47, 78-79*
10. *ΠΑ σ. 123-124*
11. *ΠΣ σ. 40*

τελετουργία[12]. Αὐτό συμβαίνει διότι τό κέντρο βάρους ἔχει μετακινηθεῖ ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ἐντοπίζεται στίς πρακτικές τοῦ ἀνθρώπου. Μέ τή λογική αὐτή τό ΠΣ προτείνει δραστηριότητες π.χ. τά μικρά παιδιά καλοῦνται, μεταξύ ἄλλων, νά ἐρευνήσουν τό θέμα «ὁ ρόλος τῶν κληρικῶν, τῶν ἰμάμηδων, τῶν ραβίνων καί τῶν πιστῶν στή διάρκεια τῆς προσευχῆς στούς τόπους λατρείας».

Τό ἴδιο συμβαίνει στή **Θ.Ε. Ἡ Θεία Εὐχαριστία: Πηγή καί κορύφωση τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας**[13]**.** Ἐνῶ τά «Βασικά θέματα» ἀφοροῦν τή Θεία Λειτουργία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, **στήν ΟΔΔ:3.** ἐξετάζονται λατρευτικές πράξεις στή ζωή ἄλλων θρησκειῶν ὡς ἀντίστοιχες, ἐνῶ στήν **ΟΔΔ:5.** βλασφημεῖται ἡ Θεία Κοινωνία, διότι ἀντιμετωπίζεται ὡς ψωμί καί κρασί πού χρησιμοποιεῖται, ἐπίσης, σέ ἄλλα δόγματα καί θρησκεῖες. Τό ΠΣ ἀποφεύγει συστηματικά νά ἐξηγήσει ὅτι ὁ Χριστός σώζει, ἁγιάζει, θεώνει τόν ἄνθρωπο, τοῦ χαρίζει αἰώνια ζωή. Ἀντ᾽ αὐτῶν τό ΠΣ στήν **ΟΔΔ:6.** ἀναφέρει τή συμπάθεια, τήν ἀγάπη, τό ἔλεος, τή συμβουλή, τήν παρηγοριά, τήν ἐμπιστοσύνη κ.ἄ. πού γενικά ὑπάρχουν στούς θρησκειακούς χώρους, ἔστω καί μέ διαφορετικό προσανατολισμό καί περιεχόμενο.

Στή **Θ.Ε. Ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός**[14] ἀναγνωρίζεται μέν ὡς Θεάνθρωπος, ἀλλά δέν ὑπάρχει ἐνδεικτική ἀναφορά στά θαύματα καί κυρίως στήν Ἀνάσταση, ὥστε νά στηριχτεῖ στή συνείδηση τῶν παιδιῶν ἡ μοναδικότητα τῆς θεϊκῆς του φύσης. Ἁπλῶς τή θίγει τόσο, πού χάνεται ἀπό τό πλῆθος τῶν ἄλλων πληροφοριῶν. Ἀντιθέτως γίνεται διπλή ἀναφορά στή συμπεριφορά ἐκείνων πού τόν ἐχθρεύονταν.

Στήν **Θ.Ε. «Μαθητές καί δάσκαλοι»**[15] - τό ΠΣ παράβλεψε τή μοναδικότητα τοῦ «Θεανθρώπου» καί ἀποπροσανατολίζει τούς μαθητές: Ἐξετάζει τόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς δάσκαλο, παράλληλα μέ τόν Βούδα, τόν Λάο Τσέ καί τόν Μωάμεθ, καί ἀντίστοιχα τήν «ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία», τίς παραβολές καί τίς νουθεσίες πρός τούς μαθητές του ἀπό κοινοῦ μέ τά ἀποφθέγματά τους. Ἄν λάβουμε δέ ὑπ᾽ ὄψιν μας πώς ὁ Βούδας καί ὁ Λάο Τσέ θεοποιήθηκαν, μήπως ἡ ἐν λόγῳ παράλληλη παρουσίαση ἀφήνει τήν ὑποψία πώς κι ὁ Χριστός θεοποιήθηκε[16], ἐφόσον κατά τό ΠΣ ἦρθε ὡς ἐκπλήρωση τῶν ἀνθρώπινων προσδοκιῶν;

Στήν **Θ.Ε. Γιορτάζοντας τό Πάσχα**[17] τό ΠΣ «ἀναγνωρίζει τήν ἀγάπη ὡς βα-

12. *ΟΔ.ΕΚΠ. σ. 52*
13. *ΠΣ σ. 88-90*
14. *ΠΣ σ. 45*
15. *ΠΣ σ. 68-69*
16. *βλ. σ. 35,74*
17. *ΠΣ σ. 46-47*

σική ἰδέα τῶν ἀφηγήσεων τοῦ Πάθους, τό δέ «Πάσχα», ὡς «τή γιορτή τῆς Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ». Ὡς γνωστόν, ἡ ἀγάπη εἶναι σημεῖο ἀναφορᾶς σχεδόν ὅλων τῶν θρησκειακῶν χώρων, ἀλλά ἡ οὐσιώδης διαφορά εἶναι ὅτι, σύμφωνα μέ τό λόγο τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀγάπη εἶναι πρόσωπο καί ὄχι ἰδέα. Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τονίζει ὅτι τό κύριο μήνυμα τῆς σταυρικῆς θυσίας καί τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ συγχώρεση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ νίκη τοῦ θανάτου, γεγονότα μοναδικά γιά τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, τά ὁποία, ἐπίσης, παραλείπονται ἀπό τό ΠΣ.

Στή **Θ.Ε. Ἀποστολές γιά τήν «καλή εἴδηση»**[18]**,** ὁ τίτλος ἀμβλύνει στή συνείδηση τῶν μαθητῶν τή σημασία τῆς Ἀνάστασης, πού ἔχει ὡς ἐπίκεντρο τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί σκοπό τήν αἰώνια ζωή ὁλόκληρου τοῦ κόσμου. Τό «Χριστός ἀνέστη» ἀντιμετωπίζεται ἁπλά ὡς «καλή εἴδηση γιά ὅλο τόν κόσμο». Ἐπιπλέον, πέρα ἀπό ὁποιαδήποτε φαντασία, τό ΠΣ γελοιοποιεῖ καί βλασφημεῖ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Μεταξύ τῶν «Ὁμαδοσυνεργατικῶν Δραστηριοτήτων», προτείνονται οἱ ἀσκήσεις: «Ἄν ἔφτιαχνα ἕνα δελτίο μέ καλές εἰδήσεις σήμερα. (Στόχος: ἡ ἀξιολόγηση τῶν εἰδήσεων πού παρουσιάζονται στά δελτία, ὅπου π.χ. τό 80% ἀφοροῦν βία καί lifestyle)», «TPS: Πότε κάποιος ἀναλαμβάνει μία ἀποστολή;», «Σύγχρονες ἀποστολές μέ σκοπό τή σωτηρία τοῦ κόσμου[19].

Στή **Θ.Ε. Ποιός εἶναι ὁ Θεός τῶν Χριστιανῶν; «Τίνα μέ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;»**[20] δίδεται βαρύτητα στίς «προσδοκίες» τοῦ Ἰσραήλ πού ἐνδέχεται νά σφάλει ἤ νά ἐκφράζει τά συμφέροντά του, ἀντί γιά τίς «προφητεῖες» τῶν Προφητῶν, οἱ ὁποῖοι μίλησαν θεόπνευστα, μέ τή σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δέν ἀνέδειξαν τόν Χριστό ὡς Θεάνθρωπο καί Σωτήρα τοῦ κόσμου οἱ «προσδοκίες». Εἶναι Σωτήρας, ἀνεξαρτήτως τῶν «προσδοκιῶν».

Αὐτήν τήν ἀλήθεια ἀποκάλυψαν λεπτομερῶς καί μέ ἀπόλυτη ἀκρίβεια οἱ Προφῆτες στήν Παλαιά Διαθήκη, γι᾽ αὐτήν ἔδωσε μαρτυρία ὁ Θεός Πατέρας στή ζωή τοῦ Χριστοῦ, αὐτήν βεβαιώνει τό Πανάγιο Πνεῦμα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Τήν ἴδια ἀλήθεια ἐπιβεβαίωσε ὁ Χριστός μέ τή διδασκαλία καί τά θαύματά του. Κορυφαῖο ὅλων ἡ Ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, νά θυμίζει στούς ἀνθρώπους τήν ἀλήθεια τῆς «κοινῆς Ἀνάστασης». Ταυτοχρόνως, τό γεγονός αὐτό ἀποτελεῖ ἀδιάψευστη ἱστορική μαρτυρία, πώς ὁ Θεάνθρωπος Χριστός εἶναι ὁ Κύριος της ζωῆς, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Αὐτά τά λίγα, ἀλλά σημαντικά, παραλείπονται.Ἔτσι, τό θέμα τῆς μοναδικότητας τοῦ Χριστοῦ χάνεται καί σ᾽ αὐτό τό σημεῖο ἀπό τό ΠΣ, ἐνῶ ἀφήνεται νά ἐννοηθεῖ τό ἐνδεχόμενο, νά ἀνέδειξαν τόν Χριστό οἱ μεσσιανικές προσδοκίες, σύμφωνα μέ γνωστή θεωρία. Μιά τέτοια περίπτωση, ταυτίζεται μέ τήν ἄρνηση τῆς Θεότητας τοῦ Χριστοῦ.

Στό ΠΣ ἔχει χαθεῖ ὁ προσανατολισμός, ὁπότε βασιλεύει ἡ ἀπόλυτη σύγχυση. Στή Θ.Ε. 4. «Ποῦ εἶναι ὁ Θεός;»

18. ΠΣ σ. 78-79
19. ΠΣ σ. 78
20. ΠΣ σ. 123-124

Ἡ ὀδύνη τοῦ σύγχρονου κόσμο καί τό αἴτημα τῆς σωτηρίας ἀπό τό κακό[21], στό ἀμείλικτο αἴτημα τῆς σωτηρίας, τό ΠΣ ψάχνει ἀκόμη πού εἶναι ὁ Θεός, χωρίς κάν νά ἔχει διακρίνει, ποιός εἶναι Ἐκεῖνος τόν ὁποῖο ἀναζητᾶ. Γι᾽ αὐτό καί δέν πρόκειται νά τόν βρεῖ, ὅσο κι ἄν ψάξει. Διότι δέ συνδυάζονται, βέβαια, ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, τό κισμέτ τοῦ Ἰσλάμ, ἡ γιόγκα τοῦ Ἰνδουισμοῦ καί ἡ νιρβάνα τοῦ Βουδισμοῦ. Τό ΠΣ ἔχει ἀναγάγει σέ μεῖζον θέμα τή διδασκαλία τῶν θρησκειῶν σέ βάρος τῆς σωτήριας ἀλήθειας πού ἀποκάλυψε ὁ Χριστός.

Λόγω τῆς συνεξέτασης τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τίς θρησκεῖες, στρεβλώνονται θέματα προκειμένου νά συνδυαστοῦν: Π.χ. τό ὀρθόδοξο βάπτισμα ὡς ἀντίστοιχο τῶν τελετῶν ἐνηλικίωσης τῶν ἑβραίων καί τῶν μουσουλμάνων[22]. Οἱ χριστιανοί ἅγιοι μέ τά ἱερά πρόσωπα θρησκειῶν[23], ὡς νά μήν εἶναι ἡ ἁγιότητα καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλά ἀνθρώπινη κατάκτηση. Νά σημειωθεῖ, πώς ὅσον ἀφορᾶ τίς θρησκεῖες τά ἱερά πρόσωπα ἐμπλέκονται, ἐπίσης, σέ μαγικές τέχνες καί λατρεῖες· ἑπομένως εἶναι ἐντελῶς ἀσύμβατη ἡ ἀντιστοίχισή τους μέ τούς ἁγίους τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Στό ΠΣ συνεξετάζονται, ἐπίσης, ἡ Ἁγία Γραφή μαζί μέ τά ἱερά βιβλία τῶν θρησκειῶν, δηλ. ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ μαζί μέ τίς μαγεῖες, τούς μύθους, τίς δεισιδαιμονίες[24], γεγονός πού, ἐπίσης, ἀποτελεῖ βλασφημία. Οἱ ἅγιοι ἀναφέρονται στήν ἴδια κατηγορία μέ τούς ἀσκούμενους στή γιόγκα καί τό διαλογισμό, ἐνῶ ἡ μετάνοια, ἡ νηστεία, ἡ ἄσκηση τῆς Σαρακοστῆς θεωροῦνται κοινοί τόποι μέ τή νηστεία, τό διαλογισμό καί τή γιόγκα τοῦ Ἰνδουισμοῦ καί τοῦ Βουδισμοῦ[25].

Στή **Θ.Ε. «Πῶς παίρνονται οἱ ἀποφάσεις[26],** τό ΠΣ ἀναφέρεται στούς ἁγίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ὅμως, ἀντιμετώπισαν τά προβλήματα τῶν αἱρέσεων καί, ὡς γνωστόν, κατεδίκασαν τίς εἰδωλολατρικές ἀντιλήψεις καί λατρεῖες, καθώς καί τίς αἱρέσεις, ἐνῶ τό ΠΣ τίς συνδυάζει.

Ἀκολουθεῖ τό Γ΄ καί τελευταῖο μέρος

21. *ΠΣ σ. 143-144*
22. *ΠΣ σ. 57*
23. *ΠΣ σ. 61*
24. *ΠΣ σ. 62, 70-71*
25. *ΠΣ σ. 72-73*
26. *ΠΣ σ. 109-110*

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

π. Ἰωάννης Κουκουράκης
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ Κ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

(ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό τήν ραδιοφωνική συνέντευξη μέ τόν πατέρα Πέτρο Χίρς, διδάκτωρ θεολογίας, στό πλαίσιο τῆς ἐκπομπῆς "ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ")

Ποιό ἦταν τό ἐρέθισμα πού δεχτήκατε γιά νά πλησιάσετε τήν Ὀρθοδοξία, γιατί ὁ πατέρας σας ἦταν ἀγγλικανός ἱερέας, ὁπότε κι ἐσεῖς ἤσασταν μέσα σέ αὐτό ἀκριβῶς τό κλίμα.

Ἐγώ μεγάλωσα σέ ἀγγλικανική οἰκογένεια. Ὁ πατέρας μου ἦταν ἱερέας 28 χρόνια, ὅταν γνώρισε ἕναν ὀρθόδοξο ἱερέα στήν Καλιφόρνια, στό Σάν Φρανσίσκο καί ἤμουν στό πανεπιστήμιο τότε καί μοῦ τηλεφωνοῦν οἱ γονεῖς μου καί λένε "Θά φύγουμε, θά γίνουμε ὀρθόδοξοι". Καί βέβαια, ἐγώ δέν εἶχα ἰδέα γιά τήν Ὀρθοδοξία. Εἶχα φύγει ἤδη ἐγώ ἀπό τήν Ἀγγλικανική Ἐκκλησία στήν ἀναζήτηση πού εἶχα στό πανεπιστήμιο καί πήγαινα στήν Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία. Εἶχα πολλούς φίλους ἐκεῖ. Καί ὅταν μέ πῆρε τηλέφωνο λέω νά πάω νά δῶ. Καί ἡ μητέρα μου μοῦ ἔλεγε αὐτά τά λόγια πού πραγματικά τά ἔζησα μετά ἀπό κάποιες μέρες. Εἶναι ἄλλος κόσμος ἡ Ὀρθοδοξία. Καμία σχέση μέ αὐτά πού ἔχουμε ζήσει μέχρι σήμερα. Καί μετά πῆγα στήν μικρή, ταπεινή, ἑλληνική ἐνορία πού εἶναι στό πανεπιστήμιο, γιά ἕναν ἑσπερινό. Καί ἐκεῖ εἶδα μία πολύ ταπεινή ἀκολουθία. Ἕνας παπάς, ἕνας ψάλτης καί μία γιαγιά. Ἀλλά γιά μένα ἦταν ἀποκάλυψη. Ἔνιωσα ἕναν ἄλλον κόσμο πραγματικά. Εἶδα τίς εἰκόνες, ἄκουσα τήν ψαλμωδία. Κάτι μέσα μου ἔλεγε ὅτι, ἐδῶ εἶμαι ἐκτός κόσμου. Καί ἐκείνη τή μέρα οὐσιαστικά ἔγινα ὀρθόδοξος στήν ψυχή μου. Ἀλλά ἤθελα

ἄλλους ἕξι μῆνες γιά νά τό μελετήσω καί νά δεχθῶ τήν Ὀρθοδοξία διανοητικά. Ἀλλά γιά μένα τό πρῶτο μάθημα εἶναι ὅτι, ὁ Θεός δουλεύει καί οἱ ἄνθρωποι κάνουν ὑπακοή στό θέλημά Του. Ὅσοι ἀπό μᾶς κάνουμε ὑπακοή, ὅσοι ἱερεῖς, κληρικοί, λαϊκοί κάνουμε τό καθῆκον μας καί ἀγαπᾶμε τόν Θεό καί κάνουμε ἀκολουθίες, ἀνοίγουμε τίς πόρτες μόνο μέ αὐτή τήν ὑπακοή. Ἀνοίγουμε τίς πόρτες, γιατί ὁ Θεός καλεῖ, ὁ Θεός ἀποκαλύπτει καί ὁ Θεός τραβάει ὅλους ὅσους τόν ἀναζητοῦν. Μετά ἀπό κάποιο διάστημα ἦρθα καί στό Ἅγιον Ὄρος, ἕναν χρόνο περίπου καί παραπάνω καί βαπτίστηκα στόν Ἅγιο Παῦλο ἀπό τούς πατέρες. Ἔμεινα 2-3 μῆνες στό Ἅγιον Ὄρος τότε καί γύρισα ὅλο τό Ἅγιον Ὄρος, ὅλα τά μοναστήρια, ἀλλά κατέληξα στόν Ἅγιο Παῦλο γιά νά βαπτιστῶ. Αὐτή εἶναι πολύ σύντομα ἡ ἱστορία γιά τό πώς ἔγινα Ὀρθόδοξος. Ἀπό τότε ἄρχισα θά ἔλεγα, δέν τελείωσα, τήν ἀναζήτηση. Ἀνησυχία καί χαίρομαι γιά τόν τίτλο τῆς ἐκπομπῆς. Ἀνησυχία πρέπει νά ἔχουμε ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας καί ἐντός. Αὐτή ἡ καλή ἀνησυχία πού λέει ὁ Γέρων Παΐσιος. Αὐτή εἶναι πάρα πολύ σημαντική, ἡ καλή ἀνησυχία. Νά ἔχουν οἱ Ὀρθόδοξοι καί ὅσοι θέλουν νά γίνουν Ὀρθόδοξοι, εἶναι ἀπαραίτητο νά ἔχουν μέσα τούς, μιά ἀνησυχία. Ἀλλά κι ἐμεῖς πού μεγαλώνουμε μέσα στήν Ἐκκλησία, πρέπει νά ἔχουμε μέσα μας καλή ἀνησυχία, δηλαδή καί γιά τόν ἑαυτό μας, νά ἀποκτήσουμε τήν αὐτογνωσία, ἀλλά καί γιά τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, ἀπέναντι ἀπό τίς ἄλλες θρησκεῖες, τίς φιλοσοφίες καί διάφορα ρεύματα. Ἂν ἀγαπᾶμε τό Χριστό, πού εἶναι αὐτό ἡ ἀλήθεια, μᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό. Ἀπό μόνο του. Ἔχουμε μέσα μας αὐτή τήν ἀναζήτηση καί εἶναι πολύ σημαντικό γιά ἕναν χριστιανό σήμερα. Ὄχι μόνο γιατί μπορεῖ νά χαθεῖ, ἀλλιῶς τό βίωμα εἶναι ἐλλιπές, δέν μποροῦμε νά βιώνουμε τό Χριστό χωρίς αὐτή τήν ἀνησυχία.

Θεωρεῖτε ὅτι σήμερα οἱ ἄνθρωποι πάσχουν σέ αὐτό τό πράγμα; Δηλαδή, δέν ἔχουν αὐτή τήν καλή ἀνησυχία πού μας εἴπατε, ἀλλά θεωροῦν ἁπλά δεδομένα ὅτι εἶναι βαπτισμένοι καί μέχρι ἐκεῖ;

Ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ἔχουμε τήν Ὀρθοδοξία σάν κουλτούρα. Οἱ περισσότεροι χριστιανοί δέν εἶναι κάν χριστιανοί μέ τό κριτήριο τοῦ Εὐαγγελίου. Εἴμαστε χριστιανοί κατά ὄνομα, χριστιανοί κατά ἔθνος, εἶναι ἡ ταυτότητά μας κτλ. Ἔχουμε κάποιους εὐσεβεῖς πόθους κτλ. Δηλαδή ἔχουμε κάποιους, κυρίως αὐτοί ἐκκλησιάζονται, πού εἶναι ἐλάχιστοι, ἄν μετρᾶμε ὅλη τήν Ἑλλάδα. Εἴμαστε λίγοι καί τό ζήτημα εἶναι ὅτι κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πού εἴμαστε μέσα στήν Ἐκκλησία, πολλές φορές δέν ξέρουμε τί κάνουμε, γιά ποιό λόγο εἴμαστε στήν Ἐκκλησία. Ναί, εἶναι ἕνα μεγάλο θέμα. Οἱ αἰτίες εἶναι πολλές. Εἶναι καί ἡ ἐκοσμίκευση τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι αὐτή κουλτούρα, ἡ κοινωνία τοῦ ὑλισμοῦ. Δηλαδή, εἴμαστε δοσμένοι στά κατώτερα, στά ὑλικά καί τά σαρκικά καί μᾶς δυσκολεύει νά βλέπουμε πνευματικά τά πράγματα. Εἶναι διάφορα πράγματα. Ἀλλά, τίποτα ἀπό αὐτά δέν μπορεῖ νά ἀποκλείει

τόν ἄνθρωπο ἄν πραγματικά θέλει τόν Θεό καί Τόν ζητάει, θά Τόν βρεῖ. Ἀρκεῖ νά μήν ἀναπαύεται ψεύτικα. Δηλαδή, νά μήν δέχεται μισές ἀλήθειες στό ὅλο ζήτημα. Θέλει ἐπιμονή, ὑπομονή καί ἀγῶνα γιά νά βρεῖς τήν ἀλήθεια καί ἐκτός Ἐκκλησίας πού ἤμασταν ἀλλά καί ἐντός. Δέ σημαίνει ὅτι ὅλοι μέσα στήν Ἐκκλησία ἐκπροσωποῦν τό Χριστό. Ὑπῆρχαν πάντοτε στήν ἱστορία τίς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἦταν αἱρετικοί. Οἱ αἱρετικοί ἦταν πάντα ἀπό μέσα στήν Ἐκκλησία. Δέν ἦταν ἀπ' ἔξω. Σήμερα ζοῦμε αἰῶνες μέ σχισματικούς αἱρετικούς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας καί νομίζουμε ὅτι ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι ἄραγε εἶναι Ὀρθόδοξοι. Δέν εἶναι ἔτσι. Ὅλοι οἱ μεγάλοι αἱρετικοί ἦταν κληρικοί, πατριάρχες τῆς Ἐκκλησίας. Ἄρα, τί ἤθελα νά πῶ. Τό ὅτι εἴμαστε γεννημένοι στήν Ἐκκλησία, δέ σημαίνει ὅτι φτάσαμε. Τώρα ἀρχίζει. Νά βροῦμε τήν ἀλήθεια, νά βροῦμε ἕναν πνευματικό, νά βιώνουμε προσωπικά, νά ἔχουμε ἀνησυχία γιά τόν ἑαυτό μας, νά βλέπουμε τόν ἑαυτό μας, νά ἀποκτήσουμε αὐτογνωσία. Ὅλα αὐτά εἶναι ἀγῶνας. Ὁ ἀγώνας δέν εἶναι κάτι ἁπλό. Ἀλλά ὅποιος ἔχει γεύση τῆς πνευματικῆς ζωῆς καί τῆς χάριτος, δέν ἀναπαύεται ἀλλιῶς, δέν μπορεῖ νά κάνει κάτι ἄλλο. Σπρώχνει δηλαδή πρός τήν ἀλήθεια, πρός τό φῶς καί δέν ἀναπαύεται. Καί δέν μποροῦμε νά τό φυτέψουμε αὐτό. Ἐδῶ εἶναι ἕνα πράγμα ποιμαντικό, βέβαια. Πῶς θά βοηθήσουμε τόν κόσμο νά ἔχει αὐτή τήν καλή ἀνησυχία καί νά ψάξουν. Δέν εἶναι τόσο ἁπλό. Δέν εἶναι ἀνθρώπινο. Ἐπιμένω ὅτι, ὁ ρόλος μας εἶναι ἡ ὑπακοή καί ἡ ἀφοσίωση γιά τόν ἑαυτό μας στό καθῆκον. Καί ὁ Θεός καλεῖ, καί ὁ Θεός κάπου κάπου ἀποκαλύπτει. Ἐμεῖς νά μήν ἐμποδίζουμε. Αὐτό εἶναι τό ζητούμενο γιά μᾶς. Οἱ κληρικοί, οἱ χριστιανοί νά μήν εἴμαστε ἐμπόδιο μέ τά πάθη μας καί μέ τήν περηφάνια μας. Ἀλλά εἶναι ἕνα μυστήριο, ὁ Θεός κυνηγάει τούς πάντες καί ἁπλῶς περιμένει νά τό ζητήσει ὁ ἄνθρωπος καί εἶναι δίπλα του ἀμέσως.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας , ἡ προσωπική ἀναζήτηση τοῦ καθενός νά γνώρισει τόν Κύριο πρέπει νά εἶναι διαρκής καί τό μόνο σίγουρο εἶναι ὅτι χρειάζεται χρόνο, ὑπομονή καί φωτισμό. Εὐχόμαστε ὁ ἀποψινός καλεσμένος μέσα ἀπό τά λόγια του νά μᾶς ἐμπνεύσει στήν ἀναζήτηση αὕτη. Καλή δύναμη σέ ὅλους.

ΔΡΑΣΕΙΣ καὶ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἐπιμέλεια: Εὐστράτιος Χατζηδάκης, Διευθυντής Γραφείου Τύπου τῆς Ι.Μ.Κ.Α.

Ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας στό Γηροκομεῖο Χανίων καί στό Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων!

Ἔλαμψαν ἀπό χαρά καί συγκίνηση τά πρόσωπα τῶν γιαγιάδων καί τῶν παππούδων ὅταν ἀντίκρισαν τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό, τόν ὁποῖον συνόδευαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ Πρωτ. Ἰωάννης Δρακακάκης, ὁ διάκονος π. Δημήτριος Δερμιτζάκης καί ἡ καλλίφωνη χορωδία τῆς Ἐνορίας Μουρνιῶν πού ἔψαλλε τά κάλαντα στούς ἀνθρώπους τοῦ Γηροκομείου Χανίων.

Ὁ Σεβασμιώτατος πέρασε καί εὐχήθηκε σέ κάθε ἕνα ξεχωριστά καλῆ χρονιά ἐνῶ παράλληλα συνεχάρη τόν Πρόεδρο κ. Γεώργιο Κουκλάκη, τόν Ἀντιπρόεδρο κ. Μανοῦσο Φοβάκη καί τό προσωπικό τοῦ Γηροκομείου Χανίων γιά τήν φροντίδα πού προσφέρουν στούς ἡλικιωμένους.

Στή συνέχεια, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφτηκε μέ τήν συνοδεία του καί τό Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων στά Χανιά, ὅπου καί ἐκεῖ ἡ ἐξαιρετική χορωδία χάρισε ὄμορφες στιγμές τόσο στούς ἀσθενεῖς ὅσο καί στό προσωπικό.

Τά Ἅγια Θεοφάνεια καί ὁ Ἁγιασμός τῶν Ὑδάτων στήν Ἱερά Μητρόπολη Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου!

Μέ κάθε λαμπρότητα ἑορτάστηκαν στά ἡλιόλουστα Χανιά καί στήν Ἱερά Μητρόπολή μας τά Ἅγια Θεοφάνεια καί ὁ Καθαγιασμός τῶν Ὑδάτων.

Τήν πανηγυρική Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί τόν Μεγάλο Ἁγιασμό τέλεσε στόν Μητροπολιτικό Ναό Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός συλλειτουργούντων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωσταντάκη, τῶν οἰκείων Ἐφημερίων Πρωτ. Στυλιανοῦ Θεοδωρογλάκη καί Πρωτ. Εὐτυχίου Πετράκη, τοῦ Πρωτ. Ἀντωνίου Κουκουράκη καί τῶν διακόνων π. Δημητρίου Δερμιτζάκη καί π. Εὐαγγέλου Γενάρη.

Τό παρών στή Θεία Λειτουργία ἔδωσαν πολιτικοί ἄρχοντες τοῦ τόπου μας, ἐκπρόσωποι τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, τῶν σωμάτων ἀσφαλείας καί χιλιάδες πιστῶν πού ἡ παρουσία τους πλημμύρησε τό χανιώτικο λιμάνι.

Ἀκολούθως ὑπό τούς ἤχους τῆς μπάντας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καί μέ τήν συνοδεία στρατιωτικῶν ἀγημάτων σχηματίστηκε πομπή πρός τό παλιό λιμάνι τῶν Χανίων ὅπου ἔλαβε χώρα ὁ Καθαγιασμός τῶν Ὑδάτων ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας, ὅπου θαρραλέοι νέοι βούτηξαν στά καταγάλανα νερά τοῦ λιμανιοῦ γιά νά πιάσουν καί νά προσκυνήσουν τόν Σταυρό, παίρνοντας τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου μας.

Τήν ὥρα ἐπίσης τοῦ Καθαγιασμοῦ τῶν Ὑδάτων πολλά πλεούμενα ἄρχισαν νά ἠχοῦν χαρμόσυνα, ὑποδεχόμενα μέ αὐτό τόν τρόπο τήν μεγάλη εὐλογία!

700 περίπου τσάντες μέ τρόφιμα διένειμε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας τίς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν!

700 περίπου τσάντες με τρόφιμα διένειμε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας τίς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ.

Σημαντική ἀρωγή γιά τήν προσπάθεια αὐτή ὑπῆρξε τό Ὑπουργεῖο Ἐργασίας καί ἡ Μ.Κ.Ο. "Φιλοξενία" Κρήτης ἡ ὁποία ὑλοποιεῖ μέ ἐπιτυχία τό πρόγραμμα αὐτό.

Οἱ τσάντες προετοιμάστηκαν καί μοιράστηκαν σε ανθρώπους πού ἔχουν ἀνάγκη μέσω Τῶν Ἐνοριῶν Τῆς Μητροπόλεώς μας, μέ τήν βοήθεια τοῦ Ὑπευθύνου τῶν Συσσιτιῶν π. Νικολάου Γιαννακουδάκη, τῶν Κληρικῶν μας, ὑπαλλήλων καί ἐθελοντῶν τῆς Μητροπόλεώς μας καί τοῦ προγράμματος πού ὑλοποιεῖ Ὁ Ξένιος Ζεύς.

Βιβλιοπωλεῖο «ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου

Τό βιβλιοπωλεῖο "ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, βρίσκεται στήν ὁδό Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, στό ἰσόγειο τῶν γραφείων τῆς Μητροπόλεως.

Σέ ἕνα ὄμορφο διαμορφωμένο χῶρο πού ἐπιμελεῖται ὁ ὑπεύθυνος βιβλιοπωλείου π. Ἰωάννης Μαλεφάκης μποροῦμε νά βροῦμε ἀπό θυμιάματα, εἰκόνες, ἱερατικά σκεύη καί μία πλούσια συλλογή ἀπό ἐπιλεγμένα βιβλία Πατέρων καί συγγραφέων πού πραγματεύονται τήν ὀρθόδοξη Μαρτυρία.

Τό βιβλιοπωλεῖο εἶναι ἀνοιχτό καθημερινά καί λειτουργεῖ ὧρες καταστημάτων.

Τηλέφωνο Ἐπικοινωνίας: 28210-27819

Η Σύναξη τοῦ Τιμίου Προδρόμου στήν Ἱερά Μονή Κορακιῶν καί χειροθεσία Ἀρχιμανδρίτου ἀπό τόν Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνό!

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα ἑορτάστηκε στήν Ἱερά καί σεβασμία Μονή Καλογραιῶν στίς Κορακιές Ἀκρωτηρίου ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, προστάτου τῆς Μονῆς.

Πλῆθος ἱερέων καί κόσμου ἔδωσε τό παρών στήν λαμπρή Θεία Λειτουργία πού τελέστηκε ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί συλλειτουργούντων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωσταντάκη, τοῦ Πρωτ. Μιχαήλ Μπακατσάκη, τοῦ Πρωτ. Νικολάου Πατσουράκη, τοῦ Πρωτ. Εὐτυχίου Πετράκη, τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου καί οἰκείου ἐφημερίου π. Ἱερεμίου Χλιαρά, τοῦ Πρεσβ. Μιχαήλ Κογιαννάκη, τοῦ Πρεσβ. Βασιλείου Κιάσσου, τοῦ διακόνου π. Δημητρίου Δερμιτζάκη καί συμπροσευχουμένης τῆς Γεροντίσσης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγαθαγγέλης Μοναχῆς καί τῆς ἀδελφότητος καθώς καί ἀντιπροσωπείας ἀπό Μοναχές τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Χρυσοπηγῆς ὅπου ἔψαλλαν μελωδικά στό Ἱερό Ἀναλόγιο.

Μετά τήν Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας προχείρησε σέ Ἀρχιμανδρίτη τόν οἰκεῖο ἐφημέριό της Ἱερᾶς Μονῆς π. Ἱερεμία Χλιαρά, ἀπευθύνοντας τοῦ λόγους νουθεσίας καί ἀγάπης ἐκφράζοντας παράλληλα τήν εὐαρέσκειά του γιά τήν διακονία του στήν Ἱερά Μονή.

Μέ μεγάλη χαρά ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης καί ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Ἀμφιλόχιος Παπαγιαννάκης κέλευσαν τόν ἀδελφό της Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί

Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Τζαγκαρόλων, ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος ἀναφώνησε τό ‘‘ἄξιος’’ πρός τόν νέο Ἀρχιμανδρίτη.

Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στό Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς, ὅπου διάβασε τήν εὐχή τῆς Ἁγιοβασιλόπιτας δίδοντας πολλές εὐχές γιά μία εὐλογημένη καί εἰρηνική χρονιά.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εὐλόγησε τήν Ἁγιοβασιλόπιττα στό Γηροκομεῖο Χανίων!

Τήν Ἁγιοβασιλόπιττα τοῦ Γηροκομείου Χανίων εὐλόγησε τήν Δευτέρα 25 Ἰανουαρίου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμεναρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, συμπροσευχουμένων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Αρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Πρωτ. Γεωργίου Περάκη, τοῦ Πρωτ. Γεωργίου Σεργάκη καί τοῦ οἰκείου ἐφημερίου π. Βασιλείου Γκάτση.

Στήν κοπή τῆς Ἁγιοβασιλόπιττας παρέστησαν ὁ Δήμαρχος Χανίων κ. Ἀναστάσιος Βάμβουκας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Γηροκομείου κ. Γεώργιος Κουκλάκης, ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. Μανοῦσος Φοβάκης, τό συμβούλιο καί τό προσωπικό, ἀλλά καί οἱ ἄνθρωποι τῆς τρίτης ἡλικίας, γιά τούς ὁποίους πραγματοποιήθηκε ἡ ὁμορφη αὐτή ἐκδήλωση!

Η ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στήν Μητρόπολή μας!

Τούς Τρεῖς Μεγίστους Φωστήρας, τόν Μέγα Βασίλειο, τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο καί τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ἑόρτασε μέ λαμπρότητα ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας.

Ἡ ὅμορφη αὐτή ἐκδήλωση πού ἐπιμελήθηκε καί συντόνισε τό Γραφεῖο Νεότητος τῆς Μητροπόλεώς μας, ξεκίνησε μέ τήν εὐλογία τῆς Ἁγιοβασιλόπιττας ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό.

Τό παρών στήν ἐκδήλωση ἔδωσαν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Πρωτ. Γεώργιος Περάκης, ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας, ἀντιπροσωπεία ἀπό τήν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσοπηγῆς, τοπικοί ἄρχοντες, ἐκπρόσωποι τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καί πλήθους κόσμου πού γέμισε ἀσφυκτικά τήν αἴθουσα τοῦ πολιτιστικοῦ μας κέντρου.

Τήν ἐκδήλωση παρουσίασε ὁ διάκονος π. Ἀλέξανδρος Ξηρουχάκης, ἐνῶ κεντρικός ὁμιλητής πού ἀναφέρθηκε στή σχέση τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μέ τήν ἐπιστήμη ἦταν ὁ ἀξιόλογος Θεολόγος κ. Χρῆστος Φραδέλος.

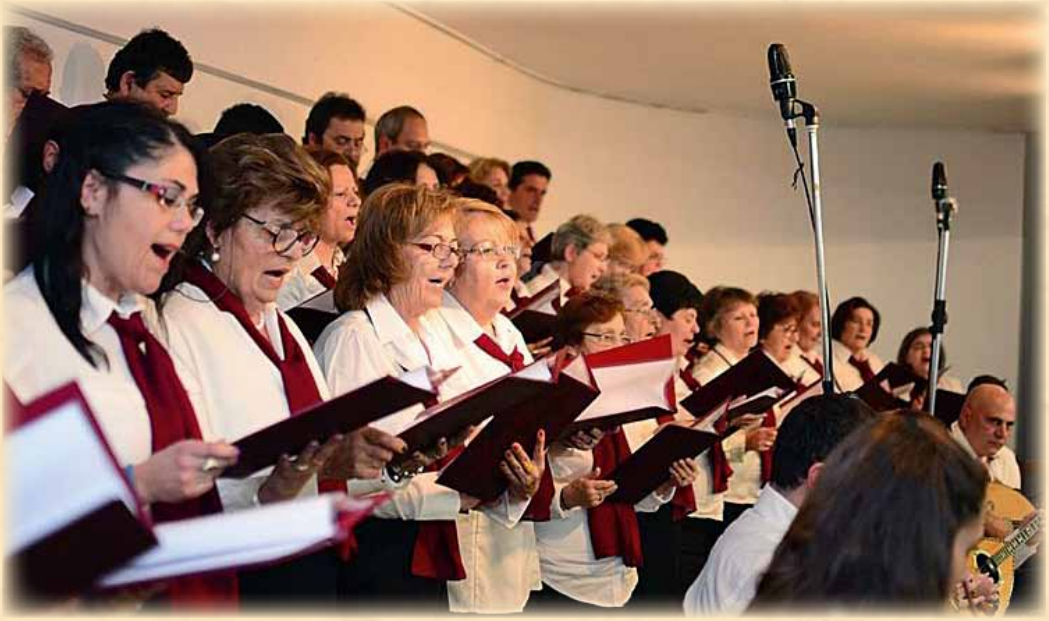

Στή συνέχεια, ἀποδόθηκαν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας εὐαρέσκειες σέ 4 ἀνθρώπους πού ὑπηρέτησαν καί ὑπηρετοῦν τήν παιδεία στόν τόπο μας.

Τά βιογραφικά τῶν τεσσάρων ‘’δασκάλων’’, τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πολυτεχνείου Κρήτης κ. Βασιλείου Διγαλάκη, τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ ΤΕΙ στά Χανιά κ. Ἰωάννου Καλιακάτσου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Διευθύνσεως Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Χανίων κ. Μαραγκάκη Μανούσου καί τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Π/θμιας Ἐκπαίδευσης Χανίων κ. Ἠλία Ποντικάκη, ἀνέγνωσε ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένειμε τίς τιμητικές εὐαρέσκειες στόν καθένα ξεχωριστά, προσφέροντας καί μία ὄμορφη φιλοτεχνημένη εἰκόνα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Τήν ὄμορφη ἐκδήλωση πλαισίωσε μελωδικά ἡ ὑπέροχη χορωδία τῆς Ἐνορίας Μουρνιῶν ὑπό τήν Δ/νση τοῦ Χοράρχου κ. Δημητρίου Κολλίντζα.

Ἀναφερόμενος ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας στό ἔργο καί τήν προσφορά τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἔκλεισε τήν ἐκδήλωση, εὐχαριστώντας τόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη, ὁ ὁποῖος βρίσκεται πίσω ὅπως ἀνέφερε ἀπό κάθε ἐπιτυχημένη ἐκδήλωση, τό Γραφεῖο Νεότητος καί τόν Δ/ντή αὐτοῦ διάκονο π. Δημήτριο Δερμιτζάκη, τήν Ἐνορία Μουρνιῶν μέ τήν ἐξαιρετική χορωδία της, τήν Ἐνορία Ἁγίου Ἰωάννου Χανίων, τούς χορηγούς τῆς βραδιᾶς καί ὅλο τόν κόσμο πού παρακολούθησε τήν ὄμορφη αὐτή ἐκδήλωση.

Η Ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς στήν Ἱερά Μητρόπολή μας!

Μέ κατάνυξη καί κάθε λαμπρότητα ἑορτάστηκε ἡ Δεσποτική ἑορτή τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου μας στήν Ἱερά Μητρόπολή μας.

Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας τέλεσε τόν μέγα Ἀρχιερατικό καί πανηγυρικό Ἑσπερινό στό Λαυριωτικό Μετόχι τοῦ Ἁγίου Ὄρους, συμπροσευχουμένων τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωσταντάκη, τοῦ Πρωτ. Σταύρου Κατσιγαράκη, τοῦ Πρεσβ. Στυλιανοῦ Σταγάκη, τοῦ διακόνου Δημητρίου Δερμιτζάκη, τῶν Μοναχῶν Ἰωαννίκιου καί Γαβριήλ πού διακονοῦν στό Μετόχι καί ἑκατοντάδων προσκηνυτῶν.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας τέλεσε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Φίλιππο Ἀποκορώνου συλλειτουργούντων τοῦ οἰκείου ἐφημερίου καί Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Δ΄ Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Πρωτ. Ἐμμανουήλ Βαλσαμάκη, τοῦ Πρωτ. Ἀντωνίου Κουκουράκη, τοῦ Πρωτ. Εὐτυχίου

Πετράκη, τοῦ Πρεσβ. Γεωργίου Μπουντουράκη, τοῦ Πρεσβ. Ἐμμανουήλ Μπετεινάκη, τοῦ Πρεσβ. Νικολάου Γιαννακουδάκη, τοῦ Πρεσβ. Ἀνδρέου Κοκκινάκη, τοῦ διακόνου Δημητρίου Δερμιτζάκη, συμπροσευχούμενου τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωσταντάκη καί πλήθους εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κοντά στόν δοκιμαζόμενο λαό!

Εἴμαστε δίπλα σας γιά νά ὑποστηρίξουμε ὅλοι μαζί σήμερα τά συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τόνισε στήν Πλατεία Δημοτικῆς Ἀγορᾶς ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ὅπου παρευρέθηκε συνοδευόμενος ἀπό τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Πρωτ. Γεώργιο Περάκη καί πολλούς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας προκειμένου νά συμπαρασταθοῦν στόν ἀγῶνα τῶν ἀγροτῶν καί τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ.

Μέ ὁμόνοια, εἰρήνη καί ἀγάπη προσκάλεσε ὁ Σεβασμιώτατος, νά συμπορευθοῦμε ὅλοι γιά νά ἐπιτύχουμε ὅλα ἐκεῖνα πού ἔχουμε ἀνάγκη ὡς λαός.

Τέλος, εὐχήθηκε σέ ὅλους καλή δύναμη καί καλή ὑπομονή στίς δύσκολες ἡμέρες πού ἔχουμε.

Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία γιά τόν Ἅγιο Νεομάρτυρα Γεώργιο τόν Διβόλη!

Στό Ἁλικιανό, στήν ἰδιαίτερη περιοχή ὅπου μεγάλωσε καί μαρτύρησε ὁ Ἅγιος Νεομάρτυρας Γεώργιος ὁ Διβόλης, πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή 7 Φεβρουαρίου, Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ συλλειτουργούντων τοῦ οἰκείου ἐφημερίου Πρωτ. Ἐμμανουήλ Χατζηδάκη τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωσταντάκη, τοῦ Πρωτ. Ἀντωνίου Κουκουράκη καί τοῦ διακόνου Δημητρίου Δερμιτζάκη, ὁποῖος ὁμίλησε στό σεβαστό ἐκκλησίασμα μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου μας, ἀναφερόμενος στή ζωή τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Διβόλη.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευση τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου ὅπου ἀκολούθησε πλῆθος πιστῶν.

Μελωδική ἐκδήλωση στό Πολιτιστικό μας Κέντρο γιά τόν Ἅγιο Γεώργιο τόν Διβόλη!

Μία ὄμορφη μελωδική ἐκδήλωση ἔλαβε χώρα στό Πολιτιστικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεώς μας ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Διβόλη, ὑπό τόν συντονισμό τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Χατζηδάκη Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε' Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας καί τῶν ἐξόχων χορωδιῶν (παιδικῆς καί ἐνηλίκων) τῆς Ἐνορίας Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Ἁλικιανοῦ οἱ ὁποῖες ἑορτάζουν αὐτή τήν ἡμέρα ἕνεκεν ὅτι τούς ἔχει δωθεῖ τό ὄνομα '' Ἅγιος Γεώργιος ὁ Διβόλης.

Τήν ἐκδήλωση, ὅπου παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, προλόγισε ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στόν ταπεινό Νεομάρτυρα Ἅγιο Γεώργιο, τονίζοντας μεταξύ ἄλλων, ὅτι ὁ Ἅγιος μας παροτρύνει νά ἀντέχουμε στίς δυσκολίες. Παράλληλα, συνεχάρη τήν Ἐνορία Ἁλικιανοῦ γιά τό ἕνα ἔτος λειτουργίας τῶν χορωδιῶν πού φέρουν τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου.

Οἱ χορωδίες ἀπέδωσαν ὄμορφα ἑλληνικά τραγούδια, ἐνῶ ἡ καταξιωμένη βιολίστρια κ. Μαρία Μανουσάκη πού κατάγεται ἀπό τόν Ἁλικιανό κόσμισε μέ τίς ἰδιαίτερες ἐκτελέσεις της, τήν ὄμορφη αὐτή ἐκδήλωση.

Μετά τό πέρας τῆς ἐκδήλωσης ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, συνεχάρει τόν Πρωτ. Ἐμμανουήλ Χατζηδάκη, τό Ἐκκλησιαστικό συμβούλιο τῆς Ἐνορίας Ἁλικιανοῦ, τίς μελωδικότατες χορωδίες, τήν Μαρία Μανουσάκη καθώς καί ὅλο τόν κόσμο πού ἔδωσε τό παρών στήν ὄμορφη ψυχαγωγική αὐτή βραδιά, πού ἦταν ἀφιερωμένη στόν Ἅγιο Γεώργιο τόν Διβόλη.

Ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους καί χειροθεσία σέ Πρωτοπρεσβύτερο ἀπό τόν Κυδωνίας & Ἀποκορώνου Δαμασκηνό!

Μέ πάνδημη συμμετοχή κλήρου καί λαοῦ καί σέ κλίμα κατάνυξης καί πνευματικῆς εὐφορίας, τελέστηκε ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους στά Λενταριανά Χανίων.

Τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ἐνῶ συλλειτούργησαν ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Πρωτ. Γεώργιος Περάκης, ὁ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Παπαδοκωνσταντάκης, ὁ Πρωτ. Νικόλαος Μαυρομματάκης, ὁ Πρωτ. Ἀντώνιος Κουκουράκης, ὁ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Τζατζάνης, ὁ Πρωτ. Φραγκίσκος Σαρτζετάκης, ὁ Πρεσβ. Νικόλαος Λαδόπουλος, ὁ Πρεσβ. Ἐμμανουήλ Γεωργιακάκης, ὁ Πρεσβ. Δημήτριος Κοκολινάκης, ὁ Πρεσβ. Στυλιανός Σταγάκης καί ὁ διάκονος π. Δημήτριος Δερμιτζάκης.

Πρό τοῦ τέλους τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τήν χειροθεσία εἰς Πρωτοπρεσβύτερο, τοῦ συνεφημέριου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, π. Ἐμμανουήλ Γεωργιακάκη, ὁ ὁποῖος γιά πολλά χρόνια διακονεῖ, ὅπως ἀνέφερε ὁ Σεβασμιώτατος, μέ ἀφοσίωση καί ἀγάπη τήν τοπική μας Ἐκκλησία.

Στό λόγο τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν προσωπικότητα τοῦ ἐνάρετου ἱερέως λέγοντας ὅτι ἀπό σήμερα πού θά φέρει στούς ὤμους τοῦ ἀκόμα ἕνα σταυρό, θά πρέπει μέ τήν ἴδια ἀγάπη καί σύνεση νά τόν διακονήσει γιά τό καλό τοῦ ποιμνίου του.

Στήν σύντομη συγκινητική ὁμιλία τοῦ ὁ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Γεωργιακάκης εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού τοῦ ἔδειξε στό πρόσωπό του, τόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας γιά τήν κάθε εἴδους βοήθεια καί τίς συμβουλές του, τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο, τόν προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ Πρωτ. Κων/νο Κνιθάκη, καθώς καί ὅλους τούς συγγενεῖς, φίλους καί κόσμο πού παρευρέθηκε στήν μεγάλη αὐτή χαρά τῆς ζωῆς του.

Μέ ἐπιτυχία διεξήχθη ἡ αἱμοδοσία στό πολιτιστικό κέντρο τῆς Μητροπόλεώς μας!

Μέ μεγάλη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε γιά ἀκόμη μία φορά, ἡ ἐθελοντική αἱμοδοσία πού ὀργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολή μας μέ τήν εὐχή τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί μέ πρωτοβουλία τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη, σέ συνεργασία μέ τόν σύλλογο αἱμοδοτῶν "ὁ Ἅγιος Ἰωάννης" καί τόν Σύλλογο "Ὁρίζοντα" ὁ ὁποῖος εἶχε ἀναλάβει τήν συλλογή δείγματος γιά συμβατούς δότες μυελοῦ τῶν ὀστῶν, στό πολιτιστικό κέντρο τῆς Μητροπόλεώς μας τήν Πέμπτη 11 Φεβρουαρίου 2016.

Πλήθος κόσμου εὐαισθητοποιήθηκε ἀκόμη μία φορά καί ἔδωσε τό παρών προσφέροντας τό αἷμα, τό πολύτιμο ἀγαθό ζωῆς, πού ὁ Χριστός τό πρόσφερε στό ποίμνιό τοῦ ὡς ὁ πρῶτος αἱμοδότης, ἀνέφερε ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Πρωτ. Γεώργιος Περάκης.

Ἡ ἐθελοντική προσφορά αἵματος καί ἡ δειγματοληψία γιά συμβατό δότη μυελοῦ τῶν ὀστῶν ἀποτελοῦν στίς ἡμέρες μας ἕναν ἀπό τούς σημαντικότερους κρίκους τοῦ κοινωνικοῦ ἐθελοντισμοῦ. Ἡ ἐθελοντική αἱμοδοσία δέν εἶναι ἁπλά φιλανθρωπία, εἶναι βασικός πυλώνας τοῦ Δημοσίου Συστήματος Ὑγείας. Μιά ἔμπρακτη ἔκφραση Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης. Εἶναι ἡ προσφορά ποσότητας αἵματος ἀπό ὑγιεῖς δότες, ἡ ὁποία θά χρησιμοποιηθεῖ γιά μετάγγιση σέ ἄρρωστο. Καλεῖται ἐθελοντική, ἐπειδή πρόκειται γιά πράξη πού ἐκτελεῖ κάποιος μέ τή θέλησή του καί μέ μοναδικό κίνητρο ἕνα συναίσθημα ἀλληλεγγύης. Ἡ αἱμοδοσία ἀποτελεῖ ἕνα δῶρο ζωῆς γιά κάποιον ὁ ὁποῖος ἔχει ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπό μετάγγιση αἵματος καί εἶναι χρέος ὅσων μποροῦμε νά προσφέρουμε αὐτό τό ἀγαθό νά τό προσφέρουμε μέ ἀγάπη γιά τούς συνανθρώπους μας πού καθημερινά τό χρειάζονται.

Η ἑορτή τῆς Ἁγίας Φιλοθέης στά Χανιά!

Στόν ὑπόγειο Ναό, τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Χανίων πού τό κλίτος τοῦ εἶναι ἀφιερωμένο στήν Ἁγία Φιλοθέη τελέστηκε τήν Παρασκευή 19 Φεβρουαρίου ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ἡ Θεία Λειτουργία, ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη καί συλλειτουργούντων τοῦ οἰκείου ἐφημερίου καί προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Δερμιτζάκη, τοῦ Πρωτ. Χρύσανθου Σταυρουλάκη, τοῦ Πρωτ. Ἐλευθερίου Βομβολάκη, τοῦ Πρωτ. Γεωργίου Πατεδάκη, τοῦ Πρεσβ. Ἐμμανουήλ Πετράκη, τοῦ Πρεσβ. Στυλιανοῦ Σταγάκη, τοῦ Πρεσβ. Ἰωάννου Κουκουράκη καί τοῦ διακόνου Δημητρίου Δερμιτζάκη.

Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τελέστηκε ὁ μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Ἀμφιλοχίου Παπαγιαννάκη, συμπροσευχούμενων ἱερέων καί κόσμου.

Σεισμός συμμετοχῆς στήν κοπή τῆς Ἁγιοβασιλόπιττας τῆς Μητροπόλεώς μας!

Ἑκατοντάδες συνανθρώπων μας, ἀνταποκρίθηκαν τήν Κυριακή 21 Φεβρουαρίου 2016, στό φιλανθρωπικό κάλεσμα τῆς Μητροπόλεώς μας γιά τήν ἐνίσχυση τῶν συσσιτίων καί ἔδωσαν δυναμικό παρόν καί σέ αὐτή τήν ὄμορφη ἐκδήλωση, πού τήν πλαισίωσαν μουσικά ἡ καλλιτέχνης Στέλλα Κονιτοπούλου, ὁ κρητικός καλλιτέχνης Γιῶργος Χαιρέτης μέ τό συγκρότημά του καί ὁ παραδοσιακός χορευτικός σύλλογος ‘’οἱ Βιγλάτορες”.

Τήν Ἁγιοβασιλόπιττα εὐλόγησε, ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελλός μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Λιονάκης, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός, ἄν καί σήμερα δέν εἶναι κοντά μας ἕνεκεν ἑνός μή ἀνησυχητικοῦ κρυολογήματος, εἶναι ὁ καπετάνιος μας καί ὅλοι οἱ ἱερεῖς καί οἱ συνεργάτες του καθημερινά προσπαθοῦν νά βοηθήσουν καί νά διακονήσουν , μέ τήν ἀρωγή ὅλων ἐσᾶς προκειμένου νά δώσουν χαρά σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη. Εἴμαστε οἱ διαχειριστές τοῦ δικοῦ σας ἔργου, τῆς δικῆς σας ἀγάπης γιά ὅλους ἐκείνους πού καθημερινά ἀντιμετωπίζουν καί βιώνουν τό δικό τους Γολγοθά...

Στή συνέχεια, πραγματοποιήθηκε ἐκ μέρους τῆς Μητροπόλεώς μας τιμητική ἀπονομή στήν Cyta Ἑλλάδος, ὅπου γιά τέταρτη συνεχῆ χρονιά προσφέρουν μέρος ἀπό τό ἑβδομαδιαῖο κρέας στό Κεντρικό Συσσίτιο. Τό δῶρο παρέλαβε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Cyta Ἑλλάδος κ. Ἰωάννης Κουναλάκης.

Επίσης, ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου ἐφημερίων ἀποδόθηκαν ἔπαινοι στόν Πρωτ. Γεώργιο Σεργάκη πού ἀποφοίτησε ἀπό τήν παιδαγωγική ἀκαδημία, στόν π. Ἐμμανουήλ Νικολακάκη καί π. Κων/νο Καραϊσκάκη πού βγῆκαν στήν σύνταξη, ἔπει-

τα ἀπό πολύχρονη διακονία, καθώς καί στήν θυγατέρα τοῦ Πρωτ. Ἐμμανουήλ Βαλσαμάκη πού ἀποφοίτησε ἐπίσης ἀπό τό παιδαγωγικό τμῆμα.

Κατόπιν τά ὅμορφα καί ἀγαπημένα παραδοσιακά καί νησιώτικα τραγούδια δέν ἄργησαν πολύ ἀπό τό νά γεμίσουν τήν πίστα μέ χορευτές ὅλων τῶν ἡλικιῶν καί κυρίως νέων ἀνθρώπων.

Ὅταν γίνεται κάτι μέ ἀγάπη καί εἶναι ἀληθινό ὁ Θεός τό εὐλογεῖ, μακάρι κάθε χρόνο νά αὐξάνεται ἡ χαρά τοῦ κόσμου καί νά μειώνεται ἡ δυστυχία.

Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο γιά τά σαράντα ἕνα ἔτη Ἀρχιερατείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ μέσα σε κλίμα εὐφορίας καί ἑνότητας ἑορτάσθηκαν τά σαράντα ἕνα ἔτη Ἀρχιερατίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ.κ. Εἰρηναίου στήν Ἱερά Μονή Χρυσοπηγῆς, ὅπως τοῦτο συνηθίζεται κάθε ἔτος. Ἡ Ἀγρυπνία τελέσθηκε στό νέο Καθολικό τῆς Μονῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Δαμασκηνός μέ τήν εὐκαιρία αὐτή προσκάλεσε τόν Σεβασμιώτατο Ἅγιο Κρήτης ὡς πνευματικός τῆς Μονῆς νά τελέσει τήν ρασοφορία τῆς Ἑλένης Ἀνδρουλάκη, δίνοντας τό ὄνομα Θεοδία πρός τιμήν τῆς Ὁσίας Μεθοδίας τῆς ἐν Κιμώλῳ, καί στήν συνέχεια τέλεσε τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Ἱερολογιωτάτου Ἱεροδιακόνου π. Πορφυρίου Μπικουβαράκη, ἀδελφοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων Γουβερνέτου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τά γεγονότα αὐτά τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ἀλλά κυρίως συνεχάρη τόν Σεβασμιώτατο γέροντα Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης πού ἑόρτασε τά σαράντα ἕνα ἔτη Ἀρχιερωσύνης του σέ ἕνα τόπο πού ἀγάπησε, διηκόνησε καί εὐλόγησε μέ τήν παρουσία του γιά πολλά χρόνια.

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας χειροθέτησε εἰς πνευματικόν τόν π. Πορφύριο, τονίζοντάς του ὅτι πρέπει νά εἴμαστε ἐπιεικεῖς μέ τούς ἄλλους καί αὐστηροί μέ τόν ἑαυτό μας.

Τόν λόγο κατόπιν πῆρε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. Εἰρηναῖος ἐκφράζοντας τήν δοξολογία του στόν Θεό καί λέγοντας μεταξύ ἄλλων τήν σπουδαιότητα πού νοιώθει κανείς μέσα στήν θεία Λειτουργία ὅταν συνυπάρχουμε καί εἴμαστε ἑνωμένοι.

Στήν Θεία Λειτουργία παρευρέθηκαν πλῆθος κόσμου, ἀντιπροσωπεῖες Ἱερῶν Μονῶν ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος καί τήν Κρήτη καί ἀρκετοί κληρικοί.

Σέ Πήλιο καί Ἀράχωβα οἱ προσκυνητές τῆς Μητροπόλεώς μας!

Μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Δαμασκηνοῦ καί μέ συνοδούς τόν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλό μας Ἀρχιμ. Δαμασκηνό Λιονάκη, τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Πρωτ. Γεώργιο Περάκη, τόν Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Ἑ Ἀρχιερατικῆς Περιφέρειας Πρωτ. Ἐμμανουήλ Χατζηδάκη, τόν Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Δ Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Πρωτ. Ἐμμανουήλ Βαλσαμάκη καί τόν Πρωτ. Ἀντώνιο Τζανουδάκη οἱ 60 περίπου προσκυνητές τῆς Μητροπόλεώς μας βρέθηκαν στό Πήλιο πραγματοποιώντας προσκυνηματική ἐκδρομή μέχρι καί τήν Δευτέρα 29 Φεβρουαρίου.

Οἱ ἐκδρομεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας ἀναχώρησαν τήν Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου ἀπό τά Χανιά καί πρῶτος σταθμός στήν πορεία τους στάθηκε ἡ ὄμορφη Ἀράχωβα.

Τήν ἐκδρομή σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Μητρόπολή μας διοργανώνει τά ταξιδιωτικό γραφεῖο IO TOURS.

Η᾽ νέα Η᾽γεσία τῆς ΕΛ.ΑΣ. στόν Μητροπολίτη Κυδωνίας Θ᾽Ἀποκορώνου!

Ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη στόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ.κ. Δαμασκηνό πραγματοποίησε τήν Δευτέρα 29 Φεβρουαρίου ἡ νέα ἡγεσία τῆς ΕΛ.ΑΣ ἐπί τή ἀναλήψει τῶν καθηκόντων της.

Συγκεκριμένα ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχτηκε στά γραφεῖα τῆς Μητροπόλεώς μας, τόν Γενικό Ἀστυνομικό Διευθυντή Κρήτης Ὑποστράτηγο Ἀνδρέα Δασκαλάκη μέ τήν συνοδεία του, καθώς καί τόν νέο Ἀστυνομικό Διευθυντή Χανίων κ. Γεώργιο Λυμπινάκη.

Στό πλαίσιο τῆς συναντήσεως ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τό πολυσήμαντο ἔργο τῶν ἄξιων στελεχῶν τῆς ΕΛ.ΑΣ. εὐχαριστώντας τούς παράλληλα γιά τήν προσφορά τους, καθώς καί γιά τήν στήριξη τούς πρός τήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Ἐπίσης εὐχήθηκε καλή συνέχεια στό δύσκολο ἔργο πού ἔχουν ἀναλάβει.

Ἀπό τήν πλευρά τούς οἱ Ἀστυνομικοί Δ/ντές ὑπογράμμισαν τό σπουδαῖο κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας, τονίζοντας ἀπό τήν πλευρά τους ὅτι θά εἶναι κοντά στήν τοπική μας Ἐκκλησία καί τούς ἀνθρώπους της, βοηθώντας καί ἐκεῖνοι ὅπως μποροῦν σέ αὐτό τό εὐλογημένο ἔργο.

την ιστοσελίδα της Μητροπόλεώς μας

και το web tv